

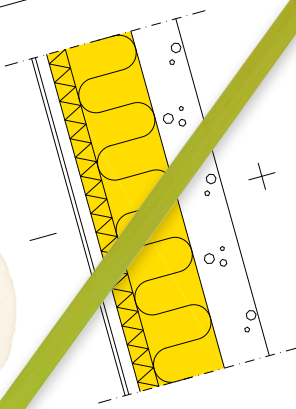

au

arkkitehtiuutiset

SÖITÄ ÄITILLE!

Sisältö	Vanha betonisandwichseinä, uusi eristys ja tuulettuva julkisivu	
Työ nro	US4.3	
Päiväys		

RAKENNE, SISÄLTÄ ULOSPÄIN:
 Vanha rakenne:
 Betoni
 Uusi rakenne:
 ISOVER KL-33
 ISOVER RKL-31 Facade
 Tuuletusväli
 Tuulettuva levyjulkisivu järjestelmä

175mm
50mm

LÄMMÖNLÄPÄISKYKEROIN:

VERSIO	ERISTE
A	ISOVER KL-33 175mm + ISOVER RKL-31
B	ISOVER KL-33 200mm + ISOVER RKL-31

Huom. U-arvoa korjattu 0,03 W/m²K (julkisivujärjestelmä)
 Rakenteen lämpö- ja kosteustekninen käyttäytyminen on tutkittu.

4/13

Ympäristöministeriön asetus

rakennuksen energiatehokkuuden parantamisesta korjaus- ja muutostöissä

Annettu Helsingissä 27 päivänä helmikuuta 2013

Ympäristöministeriön päätöksen mukaisesti säädetään maankäyttö- ja rakennuslain (1316/1999) 117 g §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 958/2012:

- 3) rakennukset, joiden pinta-ala on enintään 50 m²;
- 4) muut kuin asuinkäyttöön tarkoitettujen maatalousrakennukset, joissa energiankäyttö on vähäinen;
- 5) kasvihuoneet, väestönsuojat tai muut rakennukset, joiden käyttö alkueraiseen käyttöön tarkoitukseensa vaikeutuisi kohtuuttomasti.

AS OY TUULENPESÄN JULKISIVUREMONTTI: CHECKLIST

Lämmöneristävyyden parantaminen ✓

Kosteustekninen toimivuus ✓

Ääneneristävyys ✓

Materiaalien paloturvallisuus ✓

KÄY KATSOMASSA
WWW.ISOVER.FI/
Suunnittelu

Kaupunki! Arkkitehtuuri! Politiikka!

Tanskan kulttuuriministeri **Marianne Jelved** on tänä vuonna linjannut, että kaikilla tanskalaisilla kunnilla tulisi olla oma arkkitehtuuripolitiikka. Suomessa on eletty odottavalla kannalla vuonna 1998 valmistuneen valtioneuvoston arkkitehtuuripoliittisen ohjelman jälkeen. Joukko suomalaisia kaupunkeja hakeekin nyt oppia pohjoismaisilta kumppaneilta, kun paikallinen arkkitehtuuripolitiikka etsii eväitä uudistuakseen.

Arkkitehtuurin tiedotuskeskus vei arkkitehtuuripolitiikan asiantuntijoita Helsingistä, Jyväskylästä, Kouvolasta, Kuopista ja Vantaalta lokakuisele vierailulle Tanskaan. Tutustuimme kahden erikokoisen kaupungin, Vejlen ja Aalborgin, arkkitehtuuripolitiikan sisältöihin ja käytännön tuloksiin. Pohjoismainen hyvinvointi on meille yhteinen asia, mutta Tanskassa kaupunkikulttuuri on vanhempaa. *Urban policy* -tyyppisten politiikkalinjausten tekeminen on kulttuurisesti vankemmalla pohjalla. Vai onko?

Oli ilo todeta, että hyvin laadittu arkkitehtuurin "policy" kestää hienosti aikaa. 2000-luvun vaihteen linjausten varassa on toimittu nyt reilut kymmenen vuotta niin Tanskassa kuin Suomessakin. Ajan haasteet saavat uusia sävyjä, henkilöt vaihtuvat, kaupungit jatkavat kasvuaan. On aika pohtia, mikä toimii edelleen ja mikä kaipaa uutta näkökulmaa. Kuullun ja nähdyn perusteella arkkitehtuuripolitiikka on prosessi, kunnianhimoa, ajattelua, dialogia ja kokonaisvaltaisen laadun tukemista. Arkkitehtuuri on intohimoisia ammattilaisia, osallistuvia asukkaita, omaa vahvaa identiteettiä, maisemaa, urbaania vihreää kaupunkitilaa, keskustojen ja lähiöiden kehittämistä, kohtuuhintaista asumista.

Arkkitehtuuri on kaupunkien kestävä kehityksen kantava voima. Arkkitehtuuri koskee kaikkea ympäristössämme. Arkkitehtuurin laatu ei ole normatiivista, eikä arkkitehtuuripolitiikka ole hyvän arkkitehtuurin määrittelyä. Arkkitehtuuri on alati jatkuva prosessi ennemmin kuin valmiiksi saatu tuote. Kaupunki ei yksin pidätä itsellään laadun tuomaroinnin valtaa, mutta se kantaa vastuun siitä, että prosessi toimii. "Kaivakaa arkkitehtuuri esiin kaikessa mitä teette", tanskalaiset isäntämme kannustivat.

Isännät kertoivat myös, että verrattuna aiempaan vilkkaaseen ja kantaa ottavaan keskusteluun arkkitehdit varovat nykyisin tarkemmin, mitä sanovat julkisuudessa. Vaikka asioita on saatu aikaan, tämän päivän poliittisilta agendoilta ei ole aina helppoa raivata tilaa juuri arkkitehtuuripolitiikalle.

Tanskassa kaupunkirakentamisen hankalatkin haasteet käännetään kuitenkin arkkitehtuuripolitiikan moottoriksi. Taitavien ja innostuneiden henkilöiden, osallisuuden luomisen ja määrätietoisuuden työn merkitys näkyy, tuntuu ja vaakuuttaa.

Leena Rossi

SAFAn varapuheenjohtaja

P.S. Lisää arkkitehtuuripoliittisia herätyksiä Tanskasta on luvassa seuraavassa au:ssa.

Photo by Seves S.p.A.

VALOA TYYLIÄ LAATUA

Vitrean lasitiilillä luot uudenlaisia tiloja.

Yli 100 lasitiilen
vakiomallisto!

www.vitrea.fi

Ilmestyy: vko 47 12 numeroa vuodessa
66. vuosikerta ISSN 0044-8915
Aikakauslehtien liiton jäsen
SAFAn, MARK:n, ATL:n ja SUM:n
uutis- ja tiedotuslehti

Julkaisija:

Suomen Arkkitehtiliitto –
Finlands Arkitektförbund ry SAFA
Runeberginkatu 5, 00100 Helsinki
puh. 09 584 448 | fax 09 5844 4222
au@safa.fi | <http://au.safa.fi>

Päätoimittaja:

Paula Huotelin
paula.huotelin@safa.fi
puh. 09 5844 4224

Toimitussihteerit:

Anne Haatainen, Päivi Virtanen
au@safa.fi puh. 050 570 4180
Taitto: Anne Haatainen
Avustaja: Riina Behl

Lehtitilaukset ja osoitteenmuutokset

TILAAJAT: julkaisut@safa.fi
puh. 09 5844 4221
JÄSENET: jasenasiat@safa.fi

Ilmoitusmyynti:

Jarmo Valtonen, Media Bookers
puh + 358 50 60 330, + 358 10 504 2902
Ratakuja 1 LT 1, FI-01300 Vantaa, Finland
jarmo.valtonen@mediabookers.fi
www.mediabookers.fi
Ilmoitusaineiston jättöajat: <http://au.safa.fi>

Paino: Vammalan Kirjapaino Oy

Ilmestymisajat:

Nro	Ilmoitusaineisto	Ilmestyy
12/2014	1.12.	17.12.
1/2015	5.1.	28.1..

(Journalistinen aineisto viikkoa aikaisemmin.)

Kansikuva: Puolanjuutalaisten historian museo, Varsova (2013). Arkkitehtitoimisto Lahdelma & Mahlamäki Oy.
Kuva: Inigo Bujedo-Aguirre

- 3 PÄÄKIRJOITUS** Kaupunki! Arkkitehtuuri! Poliitiikka!
Leena Rossi
- 6 HAASTATTELU** Polin – tulevaisuudenuskon museo
Miia Perkkiö
- 10 PALKINNOT** Polin-museolle ensimmäinen Arkkitehtuurin Finlandia -palkinto
- 14 TAPAHTUMAT**
14 **Kestävä aluesuunnittelu** Kirsikka Siik
16 **Huippupuhujia Arkkitehtuuriviikolla** Panu Lehtovuori
18 **Suunnittelua pienten potilaiden parhaaksi** Lennart Lang
20 **Mikä asuntojen rakentamisessa maksaa?** Tatu Ahlroos
- 22 KESTÄVÄ KEHITYS** Matkalla kohti hiilineutraalia yhteis-kuntaa Pekka Hänninen
- 24 KIRJAT**
24 **Opas parempaan bisnekseen** Tarja Nurmi
26 **Tuhat vuotta Suomen kaupunkien historiaa**
Helena Teräväinen
- 28 NÄYTTELYT** Juuresta latvukseen Kristo Vesikansa
- 32 KOLUMNIT** Matkalla arkkitehtuurin valioliigaan Henna Kjisik
- 34 KILPAILUT**
34 **Uudet tilat Oulun arkkitehtiopiskelijoille** Hannu Tikka ja Esa Paajanen
37 **Svengaava Hämeenlinnan asemanseutu** Jussi Murole
- 41 JÄSENILLE** Oulun arkkitehtikoulutus täytti vuosia
Helka-Liisa Hentilä
- 46 ATL** Mainetta ja näkyvyyttä Vesa Juola
- 48 MARK** Maisema 3.0 -seminaarin innostavaa antia Elina Kataja

POLIN – Tulevaisuudenuskon museo

Lokakuun lopussa virallisesti avattu Puolanjuutalaisten historian museo Polin palkittiin marraskuussa ensimmäisellä Arkkitehtuurin Finlandia -palkinnolla. Museon suunnittelusta vuonna 2005 järjestetyn arkkitehtuurikilpailun voitti Arkkitehtitoimisto Lahdelma & Mahlamäen ehdotus. *Arkkitehtiutiset* haastatteli museon pääsuunnittelijaa, professori **Rainer Mahlamäkeä**.

”

KYSEESSÄ EI SIIS OLE HOLOKAUSTI-MUSEO, VAAN SE EDUSTAA UUTTA NÄKEMYSTÄ TULEVAISUUDENUSKONSA ANSIOSTA.

Puolan juutalaisten historia on pitkä ja heidän kulttuurinsa merkittävä osa puolalaista ja eurooppalaista historiaa. Toisessa maailmansodassa kuoli lähes kuusi miljoonaa puolalaista, joista puolet oli juutalaisia. Puolan juutalaisten historian museo Polin sijoittuikin entiseen Varsovan gettoon, lähelle paikkaa, mistä lähtivät kuljetukset keskitysleireille. **Rainer Mahlamäen** mukaan traagisesta lähimenneisyydestä huolimatta museon arkkitehtuurissa korostuvat optimismi ja usko tulevaan.

Museorakennukset ovat jo pitkään olleet paljon muutakin kuin teosten, esineiden tai asioiden esittelypaikkoja. Minkälaisista toiminnoista Puolanjuutalaisten historian museo koostuu?

– Tietysti museo on äärettömän tärkeä juutalaisten kansainväliselle yhteisölle heidän oman historiansa esille tuomista varten. Kolmannen ja neljännen polven juutalaiset etsivät tietoa juuristaan.

Museon ohella talo on mitä suurimmassa määrin kulttuurirakennus, jonka tiloista kaksi kolmasosaa on muuta kuin näyttelytiloja. Rakennus on kulttuuri- ja koulutuskeskus kirjastoihin, elokuvateattereihin, ravintoloihin ja kahviloihin. Erityistä huomiota on kiinnitetty lapsiin ja nuoriin.

Ryhtyessään valmistelemaan kilpailua Juutalaisen historian instituutti tutustui myös pohjoismaisiin kulttuurirakennuksiin, mikä vaikutti hankkeen tavoitteisiin: museon ja näyttelytoiminnan ohella haluttiin tarjota monipuolisia palveluja kaupunkilaisille. Toiminnallisuus korostuu tilajärjestelyissä. Talon on kyettävä palvelemaan käyttäjiään ja elämään omaa elämäänsä, kun taas näyttely tullaan uusimaan ehkä noin 10 vuoden kuluttua.

PHOTOROOM.PL

Näyttelyt sijoittuvat maanalaiseen kerrokseen, muut toiminnot ylempiin kerroksiin. Olennaista on logistiikka ja ihmisten liikkuminen. Talolla ei ole takajulkisivua, ja sitä voi lähestyä sen kaikilta sivuilta.

Pohjaratkaisujen toimivuus ja tilankäytön tehokkuus ovat hyvään suomalaiseen arkkitehtuuriin liitettyjä piirteitä. Usein tiiviys on myös arvo, kun taas liioitellut käytävät ja hallitilat koetaan vieraannuttaviksi. Henkisten tavoitteiden ohella ekonominisuus ja ekologisuus ovat tärkeitä näkökulmia.

Museo rakennustyyppinä on jo lähtökohtaisesti merkityksiltään rikas. Mitä merkityksiä tällä museolla on, ja miten ne ilmenevät arkkitehtuurissa?

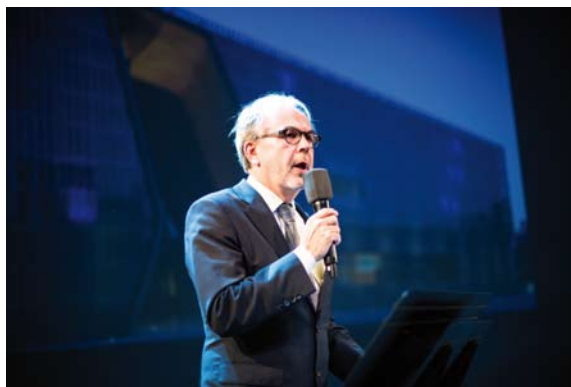
– Suunnittelutehtävää, rakennuksen sisältöä ja arkkitehtuuria ei voida erottaa toisistaan. Jokaisessa hankkeessa onkin mukana merkitys siitä, kuinka rakennus keskustelee käyttäjän kanssa. Tämä rakennus kertoo juutalaisten historiasta, joten siihen liitetään väistämättä symboliikkaa. Koetaan, että tällaisella rakennuksella on jollain tavalla suurempi tehtävä ja merkitys kuin rakennuksella yleensä.

Rakennuksen tehtävänä on muistuttaa muistamisesta sekä ihmiselämän ja yksilön oikeuksien kunnioittamisesta. Se selittää myös rakennuksen arkkitehtuuria, josta on pyritty pyyhkimään holokaustimuistomerkeille tyypilliset kuolemaa ja ankeutta kuvaavat piirteet.

Vaikka museo sijaitsee paikassa, mistä ihmiset vietiin kuolemanleireille, rakennus ja etenkin sisätilojen pehmeät viivat ja vaaleat sävyt ilmentävät optimismia ja uskoa tulevaisuuteen. Kyseessä ei siis ole holokaustimuseo, vaan se edustaa uutta näkemystä tulevaisuudenuskon ansiosta. Kahdeksasta galleriasta vain yhdessä kerrotaan sodan tapahtumista.

KUKA?

- > Rainer Mahlamäki, syntynyt vuonna 1956.
- > Nykyaikaisen arkkitehtuurin professori ja koulutuseksponentti Oulun yliopiston arkkitehtuurin tiedekunnassa.
- > SAFAn puheenjohtaja vuosina 2007–2011.
- > Arkkitehtitoimisto Lahdelma & Mahlamäen osakas. Toimistolla on lukuisia kilpailuvoittoja ja -palkintoja Suomesta ja ulkomailta. Tunnettuja töitä ovat muun muassa Kaustisen kansantaiteen keskus, Merikeskus Vellamo ja Suomen luontokeskus Haltia. Toimiston töitä on esitelty laajasti kansainvälisissä arkkitehtuurilehdissä ja -näyttelyissä.
- > Saanut opetus- ja kulttuuriministeriön Suomi-palkinnon vuonna 2008.
- > Mukana useiden arkkitehtuurikilpailujen ja -palkintojen tuomaristoissa.

MIKKO VIRTÄ

ARKKITEHTUURIN TULEE KASVAA
PAIKASTA. SUHDE PAikkaan ON
ERÄS ONNISTUMISEN MITTARI.

Ennen tätä hanketta en pohtinut arkkitehtuuria yhtä vahvasti merkitysten ymmärtämisen perusteella. Nyt pidän ensiarvoisena sitä, että rakennuksen on sovittava henkisesti aihepiiriinsä – muuten se jää tyhjäksi, ontoksi. Merkityssisältö, sen historiasta kertova identiteetti, on rakennuksen kantava voima.

Näyttely sijoittuu talon alle, mistä nousee ylös valoa kohti. Päätila talon keskellä jakautuu myös vaakasuuntaisesti: menneisyys on takana ja tulevaisuus edessä. Sisään tullessaan kävijä kohtaa suoraan iltapäivän auringon.

Kilpailuehdotuksessamme symboliikka ja merkityssisällöt eivät olleet tiedostettuja. Museo oli muodoltaan ”perinteinen rakennus”. Useissa muissa ehdotuksissa symbolismia oli alle viivattu ekspressiivisin muodoin.

Olennaista on myös talon fyysinen muoto ja sijoittuminen niin, että puistomaisuus on säilynyt ja geton sankareiden muistomerkki on huomioitu osana kokonaisuutta. Suomalaiselle arkkitehtuurillehan on tyypillistä ratkaisu, jossa ulospäin vaatimaton talo on sisältä rikas. Tulkinta ihmisen sisäisestä rikkautesta on ominainen myös juutalaiselle arvomaailmalle.

Miten tietoisuus ja ymmärrys maailman historian yhdestä suuresta tragediasta ovat vaikuttaneet suunnitteluun?

– Ihmisyys ja ihmisarvon näkökulmasta Puolan ja Varsovan lähihistoria on traaginen. Ihmisillä on yhä tarve puhdistautua.

Perehtyminen juutalaisten ja Euroopan historiaan on syventänyt omaa ihmetystäni ihmisyydestä ja siitä, miten kaikki on ollut mahdollista. Se on myös kirkastanut ajatusta arkkitehtuurin olemuksesta: rakennuksen pitää olla läsnä hiljaisuuden kautta, hiljaisiin eleihin.

Henkilökohtaista suhdetta juutalaisuuteen minulla ei ole, mutta mielestäni arkkitehdilla täytyy olla kyky hypätä mihin hyvänsä tehtävään. Tässäkin hankkeessa operoitiin yleisinhimillisin ja kaikille ymmärrettävin keinoin uskonnoista ja elämänfilosofioista riippumattomina.

Olet mukana Guggenheim Helsinki -museokilpailun tuomaristossa. Miten keskeisenä pidät rakennuksen suhdetta kontekstiin, niin paikkaan ja ympäristöön kuin paikan historiaan?

– Ymmärrän arkkitehtuurin nimenomaan siten, miten tehtävä ja sisältö kiinnittyvät paikkaan. Arkkitehtuurin tulee kasvaa paikasta. Suhde paikkaan on eräs onnistumisen mittari: kontekstin lähtökohdista on luettavissa myös lopputulos. Paikan lähtökohdista syntyneitä rakennuksia ei voi kopioida toisaalle.

Aikakautemme museorakennuksiin liittyy mielenkiintoinen, kaksijakoinen ilmiö. Yhtäällä toteutetaan museoita, joissa toistetaan paikasta ja kulttuurista riippumatta samoja, usein suunnittelijan tavaramerkiksi muodostuneita piirteitä. Toisaalta taas tavoitellaan paikan ehdoilla toteutettua, identiteetil-

Museoon sisään tullessaan kävijä kohtaa iltapäivän auringon.

tään omanlaista arkkitehtuuria. Nykyarkkitehtuurin parhaimmisto ja kiinnostavimmat esimerkit ovat juuri paikkaan sidottuja, ja sellaiselle on nyt kysyntää.

Miten suhtaudut vau-arkkitehtuuriin?

– Rakennukset eivät ole pelkkiä rakennuksia ja teknisiä suoritoksia. Näkyvän ja julkisen hankkeen yhteydessä ihmiset odottavat arkkitehtuurilta kokemuksia, elämyksiä ja laatua, eivät pelkkiä kulisseeja. Siihen tarvitaan myös vau-kokemus: ensireaktio, hetken elämys, joka tapahtuu muutamassa sekunnissa.

Reaktiota ei voi synnyttää käsikirjoituksin ja selittämällä etukäteen, miten rakennus on koettava. Kävijälle on annettava kokemuksen mahdollisuus.

Miia Perkkiö

Arkkitehtuurin Finlandia-palkinnon valinnan perustelut

Rakennettu ympäristö on meille kaikille yhteinen tila, laajennettu olohuoneemme, joka vaikuttaa merkittävästi hyvinvointiimme ja yhteiskunnan toimivuuteen. Vietämme lähes kaiken aikamme rakennetussa ympäristössä, joka myös muodostaa valtaosan varallisuudestamme. Meidän tulee vaatia, että rakennettu ympäristö edustaa korkealuokkasta arkkitehtuuria.

Ensimmäisen Arkkitehtuurin Finlandia -palkinnon ehdokkaat olivat **Göstan paviljonki Mäntässä, Kaisa-talo Helsingissä, Puolanjuutalaisten historian museo Varsovassa ja Seinäjoen pääkirjasto**. Raadin valitsemilla kohteilla on paljon yhteistä. Ne ovat kulttuurirakennuksia, jotka edustavat arvokkuutta ja rauhallisuutta ilmaisevaa arkkitehtuuria. Ne todistavat tämän päivän arkkitehtien kyvystä luoda kauniita ja toimivia tiloja.

Arvioin kohteita seuraavien valintakriteerien valossa.

Ensimmäinen kriteeri on, että rakennuksen ulkomuodon tulee olla sopusoinnussa sen käyttötarkoituksen kanssa tai kiinnostavassa suhteessa siihen. Rakennuksen ulkomuodon soisi viestivän jotain kohteen ideasta.

Toinen kriteeri on, että kohde täyttää sekä esteettisiä että toiminnallisia vaatimuksia. Käytännöllisyyden ja kauneuden tulee käydä käsi kädessä.

Kolmanneksi rakennuksen tulee istua ympäristöönsä. Kyse voi olla harmoniasta mutta myös vuorovaikutuksesta.

Jokainen raadin valitsemista kohteista täyttää nämä kriteerit hyvin. Kaisa-talon aula ja avoimet tilat, jotka antavat lähes joka kerrokseen ulkovaloa vertikaalisesti tai horisontaalisesti, sopivat

erinomaisesti yliopiston kirjastoon, jossa opiskelijoiden soisi yltävän korkealentoiseen ajatteluun. Göstan paviljonki on itessään tyylikäs rakennus, joka kehystää 1930-luvulla rakennettua kartanoa sitä ehostavasti. Seinäjoen uudella kirjastolla on oma identiteettinsä, mutta se sisältää samalla monia viitteitä vieressä oleviin **Alvar Aallon** piirtämiin kirjastoon ja muihin rakennuksiin ja täydentää niiden muodostamaa kokonaisuutta onnistuneesti.

Ensimmäisen Arkkitehtuurin Finlandia -palkinnon voittaja on kuitenkin Puolanjuutalaisten historian museo Varsovassa. Valinnan puolesta puhuvat seuraavat perustelut.

Puolanjuutalaisten historian museo on ulkomuodoltaan kuin iso laatikko. Ulkoisen lasiverhoilunsa ansiosta rakennus tekee kuitenkin kevyen vaikutelman, ja harkitut yksityiskohdat lieventävät monotonisuutta. Rakennuksen vaatimaton ja hillitty ulkomuoto tuntuu paikan päällä ehdottoman oikealta tavalta lähestyä kohteen ideaa tavalla, joka kunnioittaa Puolan juutalaisten historiaa ja traagista kohtaloa.

Rakennuksen muoto ja julkisivu sopivat yhteen sen edessä olevan juutalaisgeton sankareiden muistomerkin kanssa. Julkisivu on synkkä ja sukeutunut, vastakkainen seinä avoin ja ilmeikäs.

Iso sisääntuloaula jakaa tai jäsentää rakennusta ja on sen ydin. Sen korkeat ja kaareilevat tai aaltoilevat sekä lievästi rosoiset seinät hämmentävät tulijaa ja herättävät kysymyksiä tilan viestistä. Sitä tulkittaessa on esitetty monta metaforaa, mikä osaltaan kielii aulan onnistuneesta muotoilusta.

Rakennus on museon lisäksi monitoiminen ja elämää sykevää kokonaisuus, joka sisältää tiloja tilapäisille näyttelyille, vilkkaassa käytössä olevan oppimiskeskuksen ja isohkon konserttisalin. Tilat ovat väljiä ja tyylikkäitä, siirtyminen rakennuksen eri osien välillä on sujuvaa, ja kulkijan on helppo eläytyä tunnelmaan. Yksityiskohdat ovat kauttaaltaan tarkkaan harkittuja ja hienosti toteutettuja.

Juutalaisten historiasta kertova näyttely on sijoitettu sisääntuloaulan ja siten maanpinnan alapuolelle, ja sinne siirrytään portaikosta tai hisseillä. Voi tuntua oudolta, että itse pääasia on sijoitettu rakennuksen ytimen alle.

Kantava ja hedelmällinen teema on rakennuksen kurinalaisen ulkomuodon ja muotokieleltään dramaattisen sisääntuloaulan välinen jännite. Rakennuksen tunnelma on kauttaaltaan harras ja arvokas mutta myös lämmin ja elämänmyönteinen. Tutustuminen ympäröivään rakennuskantaan johtaa ajatuksen, että kyseessä on enemmän kuin museo: tämä rakennus on vahvasti merkityksellinen taideteos, joka muuttaa koko Varsovan ilmettä.

Sixten Korkman

INIGO BUIEDO-AGUIRRE

PHOTOROOM.PL

Kantavien kaarevien seinien toteutussuunnittelu oli erityisen vaativaa.

POLIN-museolle ensimmäinen Arkkitehtuurin Finlandia -palkinto

Aalto-yliopiston taloustieteen professori **Sixten Korkman** on valinnut ensimmäisen Arkkitehtuurin Finlandia -palkinnon saajaksi Puolanjuutalaisten historian museon Polinin. Toisen maailmansodan aikaisen Varsovan geton alueelle toteutetun museon on suunnitellut Arkkitehtitoimisto Lahdelma & Mahlamäki. Tunnustuksen vastaanotti Musiikkitalossa pidetyssä julkistustilaisuudessa museon pääsuunnittelija, professori **Rainer Mahlamäki**.

Sixten Korkmanin mukaan rakennuksen hillitty arkkitehtuuri tuntuu ehdottoman oikealta tavalta lähestyä kohteen ideaa tavalla, joka kunnioittaa Puolan juutalaisten historiaa ja traagista kohtaloa.

– Kantava ja hedelmällinen teema on rakennuksen kurinalaisen ulkomuodon ja muutokieleltään dramaattisen sisään-tuloaulan välinen jännite. Rakennuksen tunnelma on kauttaaltaan harras ja arvokas mutta myös lämmin ja elämänmyönteinen, Korkman perusteli valintaansa.

– Rakennuksen muoto ja julkisivu sopivat yhteen viereisen juutalaisgeton sankareiden muistomerkin kanssa. Iso sisään-tuloaula jakaa tai jäsentää rakennusta ja on sen ydin. Sen korkeat ja kaareilevat tai aaltoilevat sekä lievästi rosoiset seinät hämmäntävät tulijaa ja herättävät kysymyksiä tilan viestistä. Sitä tulkittaessa on esitetty monta metaforaa, mikä osaltaan kielii aulan onnistuneesta muotoilusta, Korkman sanoi.

Arkkitehtitoimisto Lahdelma & Mahlamäki voitti Polin-museon suunnittelua koskevan kansainvälisen arkkitehtuurikilpailun vuonna 2005. Rakennus valmistui keväällä 2013, ja päänäyttely on juuri avattu yleisölle. Pääsuunnittelijana toimi **Rainer Mahlamäki** ja projektiarkkitehtina **Riitta Id** (vuosina 2005–2007) sekä **Maritta Kukkonen** (vuodesta 2008 alkaen). Museo toteutettiin yhteistyössä paikallisen arkkitehtitoimiston Kurylowicz & Associates kanssa.

– On suuri kunnia ja tunnustus vastaanottaa ensimmäistä

”

KYSEESSÄ ON ENEMMÄN KUIN MUSEO: TÄMÄ RAKENNUS ON VAHVASTI MERKITYKSELLINEN TAIDETEOS, JOKA MUUTTAA KOKO VARSOVAN ILMETTÄ.

kertaa jaettava Arkkitehtuurin Finlandia -palkinto ja vielä rakennuksesta, jonka kulttuurinen ulottuvuus koskee meitä kaikkia. Lähes kymmenen vuotta kestänyt urakka saa hienon päätöksen. Tämä on palkinto meille kaikille, jotka omalla panoksellaan ovat vaikuttaneet rakennuksen syntyyn, Rainer Mahlamäki sanoi palkintoa vastaanottaessaan.

Juutalaista perinnettä edistävä monitoimitalo

Museorakennus on monitoimitalo, joka toimii juutalaisen perinteen tutkimusta, opetusta ja kulttuuria edistävänä laitoksena. Perusnäyttely käsittää noin 5 000 neliömetriä raakatilaa, ja se sijaitsee sisääntuloaulan alla. Näyttely esittelee juutalaisen kulttuurin eri muotoja ja aikakausia keskiajalta nykypäivään asti.

Rakennuksen runko on paikalla valettua betonia. Sisääntuloaulan kaarevat seinät ja niihin liittyvät katon kaareutuvat muodot ovat osa runkoa. Kantavien kaarevien seinien toteutussuunnittelu oli erityisen haastavaa.

Seinäpinnat ovat yhtenäisiä geometrisesti kaksoiskaarevia kappaleita, suurimpia koskaan toteutettuja. Museon ulkopinta on lasia. Kaksoisjulkisivun ulommassa kerroksessa lamioidut lasilevyt vuorottelevat esikäsittelyjen, rei'itettyjen kuparilevyjen kanssa.

Museohankkeen tilaajina toimivat Puolan kulttuuriministeriö, Juutalaisen historian instituutti sekä Varsovan kaupunki.

MIKKO VIRTÄ

Kaikkien neljän ehdokkaana olleen kohteen arkkitehdit kokoontuivat yhteiskuvaan julkistamistilaisuuden päätteeksi.

Puolan arkkitehtiiliitto on palkinnut rakennuksen aiemmin tänä vuonna kahdella eri palkinnolla (SARP Award of the Year ja Award for the Best Architectural Object Built Using Public Funds under the Honorary Patronage of the President of the Republic of Poland).

Edustus laadukasta julkista rakentamista

Arkkitehtuurin Finlandia -palkinto myönnetään kolmen edellisen vuoden aikana valmistuneen merkittävän uuden rakennuksen tai rakennusryhmän suunnittelusta tai korjaussuunnittelusta. Palkinto voidaan myöntää joko suomalaisen tai ulkomaisen arkkitehdin tai arkkitehtitoimiston Suomeen suunnittelema työstä tai suomalaisen arkkitehdin tai arkkitehtitoimiston ulkomaille suunnittelema työstä.

Ensimmäisen palkinnon esiraadin valitsevat neljä ehdokasta olivat Puolanjuutalaisten historian museon lisäksi Serlachius-museo Göstan paviljonki Mäntässä, Helsingin yliopiston pääkirjasto Kaisa-talo sekä Seinäjoen pääkirjasto Apila. Kaikki neljä ehdokasta edustavat laadukasta julkista rakentamista.

Esiraatiin kuuluivat *Arkkitehti*-lehden päätoimittaja **Jorma Mukala** (raadin puheenjohtaja), Arkkitehtuurimuseon johtaja **Juulia Kauste**, arkkitehti **Esa Ruskeepää** ja Aalto-yliopiston tilasuunnittelun professorina Taiteiden ja suunnittelun korkeakoulussa toimiva **Pentti Kareoja**. Raadin sihteerinä toimi SAFAn pääsihteeri **Paula Huotelin**.

Palkinnon tarkoitus on lisätä luovan ja korkealuokkaisen arkkitehtuurin arvostusta sekä nostaa esille arkkitehtuurin kulttuurista arvoa ja hyvinvointia lisäävää merkitystä. Suomen Arkkitehtiiliitto on päättänyt Arkkitehtuurin Finlandia -palkinnon perustamisesta 12.12.2011.

Palkinnon tunnuksen on suunnitellut graafikko **Aimo Katajamäki**. Tunnuksen inspiraationa on ollut **Alvar Aallon** SAFalle piirtämä *Acantus*-lehti.

LUENTO / LECTURE

CLAES CALDENBY

PROFESSOR EMERITUS,
THEORY AND HISTORY OF ARCHITECTURE, CHALMERS UNIVERSITY OF TECHNOLOGY, SWEDEN

SIGURD LEWERENTZ

– FLESH IN THE AIR

Torstaina/Thursday 27.11. 2014 17.00

Sähkötalon auditorio/Sähkötalo auditorium, Runeberginkatu 1 A, 1. krs,
Helsinki, ovi suoraan kadulta/door directly from the street

Alvar Aalto -akatemia järjestämä avoin yleisöluento
Lecture is in English

ALVAR
AALTO
MUSEO

Alvar Aalto -akatemia
Alvar Aallon ateljee
Tiilimäki 20
00330 Helsinki
www.alvaraalto.fi

artek

Kestävä aluesuunnittelu

Lokakuinen seminaari *Kestävä aluesuunnittelu – missä mennään nyt, mitä on tulossa?* houkutteli noin satapäisen osallistujajoukon kuulemaan ekotehokkaan aluesuunnittelun uusista hankkeista.

Ekologisuus ja ekotehokkuus ovat olleet rakennussuunnittelussa osa arkkitehdin työtä jo vuosikymmeniä. Yhdyskuntasuunnittelunkin kentällä on pitkään tehty ekologisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti kestävään toteutukseen tähtääviä valintoja. Kuitenkin vasta aivan viime vuosina on herännyt laajempi kiinnostus ja arvostus kaupunkisuunnittelijan ekologistia vaikutusmahdollisuuksia kohtaan.

Ympäristöministeriön, Raklin ja Green Building Council Finlandin (GBCF) järjestämä aamupäiväseminaari oli tiivis ja monipuolinen. Tilaisuudessa käsiteltiin kestävä aluesuunnittelun määritelmää, ohjausta, tulevia energiatehokkuusvaatimuksia ja kehitystarpeita. Lisäksi esiteltiin erilaisia ajankohtaisia hankkeita, kuten GBCF:n kestävä aluesuunnittelun työkalupankki, joka on tarkoitettu kaavoittajien ja kaupunkisuunnittelijoiden työn tueksi.

Uusi ja innokas toimikunta

Green Building Council Finland on perustanut aluesuunnittelun ja rakentamisen toimijoista koostuvan Kestävät alueet -toimikunnan. Toimikunta on toiminut vuoden ajan eli puolet kaksivuotisesta toimikaudestaan. Sen tähänastisen työn tulokset olivat näkyvästi esillä lokakuisessa seminaarissa.

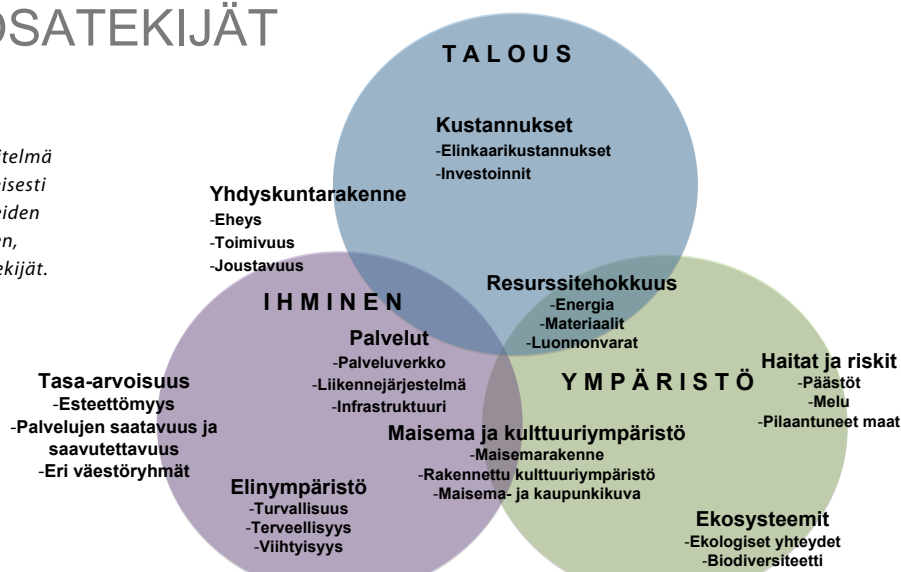
Toimikunta määritteli ensimmäisiksi tehtävikseen muodostaa yhteinen näkemys siitä, mitä tarkoittaa kestävä aluesuunnittelu, kerätä siihen liittyvät työkalut helposti saataville GBCF:n sivustolle ja toimia Suomen asiantuntijafoorumina ja taustatukena GBCF:n pohjoismaisessa kestävä aluesuunnittelun hankkeessa. Tehtäviin kuuluu myös kommentoida alan työkalujen, mittareiden ja sertifiointien (muun muassa BREEAM Communities) kehittämistä. Toimikunnan puheenjohtajana on toiminut Jyväskylän kaupunginarkkitehti **Ilkka Halinen**.

Toimikunta on erinomainen foorumi keskusteluun kestävästä suunnittelusta ja sen kehittämisestä toimiala- ja ammattirajat ylittävässä joukossa, jossa on mukana muun muassa kuntien, valtion sekä erilaisten suunnittelu-, rakennus- ja energia-alan yritysten edustajia. On innostavaa tavata muita oman ammattikunnan ja toisaalta muiden ammattikuntien edustajia,

Kestävä alue – TÄRKEIMMÄT OSATEKIJÄT

Kestävän alueen määritelmä kattaa kestävyyyden yleisesti hyväksyttyjen osa-alueiden (ekologinen, sosiaalinen, taloudellinen) eri osatekijät.

jotka painivat saman aihepiirin haasteiden kanssa. Tehtäväkenttä on uskomattoman laaja – kokonaisuuden hahmottavat kestävän aluesuunnittelun asiantuntijat ovat maassamme lausuttavissa kahden, elleivät peräti yhden, käden sormin.

Haussa tyhjentävä määritelmä

Maankäytön suunnittelun ja kaavoituksen parissa työskentelevä harhautuu helposti ajattelemaan, että ”alue” olisi yksinkertaisesti kartalla rajattavissa oleva asia ja alueen ”suunnittelu” kaikkea sitä toteutusta edeltävää työtä, mitä tehdään rajauksen sisälle jäävän maankäytön, rakentamisen ja toiminnan jäsentämiseksi ja kehittämiseksi.

Kestävän alueen määrittelemisen ei ole ollut helppoa eikä yksinkertaista. Kestävät alueet -toimikunnan jäsen **Pasi Rajala** kertoi, että toimikunta on halunnut määritelmän kattavan ja tuovan näkyväksi myös aluesuunnittelun eri tasot ja kestävyysyden yleisesti hyväksytyjen osa-alueiden (ekologinen, sosiaalinen, taloudellinen) eri osatekijät. Kestävän alueen määritelmästä on siis tulossa yhtä monitahoinen kuin alueen suunnittelijan työstäkin! Parhaimmillaan määritelmä tulee muodostamaan myös tiivistyksen siitä, mitä kaikkia osa-alueita kestävässä aluesuunnittelussa tulee ottaa huomioon.

KESTÄVÄN ALUEEN MÄÄRITELMÄSTÄ
ON SIIS TULOSSA YHTÄ MONI-
TAHOINEN KUIN ALUEEN
SUUNNITTELIJAN TYÖSTÄKIN!

Tämänhetkinen määritelmä eri tasoinen (osa-alueet, pääkriteerit, näiden tärkeimmät osatekijät) sekä eri suunnittelutasojen ohjausvaikutukset julkistettiin seminaarissa. Kestävät alueet -toimikunta viimeistelee esityksen saadun palautteen ja kehitysehdotusten pohjalta. Tarkoituksena on, että Suomessa laadittava määritelmä ja suomalaiset kestävä alue-suunnittelun toimintatavat voisivat toimia esimerkkinä koko Pohjoismaiden vastaavalle työlle.

Kirsikka Siik

Kirjoittaja on kestävästä suunnittelusta innostunut arkkitehti, maankäyttöyksikön päällikkö Ramboll Finlandissa ja GBCF:n Kestävät alueet -toimikunnan aktiivinen jäsen.

SAFA on Green Building Council Finlandin jäsen.

**PÄÄSUUNNITTELIJA-
KOULUTUS
PS PRO 2015**
alkaa 21.1.2015

Ota haltuusi suunnitteluprojektien
ja rakennushankkeiden johtamisen
kokonaisuus.

Tutustu ja ilmoittaudu Aalto PRO:n uudistettuun koulutusohjelmaan osoitteessa aalto.fi/ps.

Lisätiedot

Anna-Maija Mäkitalo, 010 837 3818, anna-maija.makitalo@aalto.fi

BIMcloud vie tietomallit pilveen!
Mitä jos rakennusprojektin tietomalli olisi kaikkien osapuolten saavutettavissa 24/7? Tämä on todellista uuden BIMcloud-tiimityöratkaisun ansiosta.

Katso lisää: www.mad.fi

Huippupuhujia Arkkitehtuuriviikolla

KUVAT: ILONA LEHTINEN

Winy Maas Tulli- ja pakkahuoneen lavalla.

Tampereen Arkkitehtuuriviikko oli tänä vuonna yksitoistapäiväinen tapahtumien sarja. Tulli- ja pakkahuoneella järjestetty kansainvälinen pääseminaari *Architecture and Cities in Transition* kokosi yhteen hengästyttäviä ja puhuttelevia esityksiä.

Sho'n aloitti **Charles ja Ray Eamesin** lyhytelokuva *Powers of Ten* (1977). Kamera zoomaa Chicagon rantapuiston pikniknurmelta toisaalta avaruuden valtaviin skaaloihin ja toisaalta solujen ja atomien mikromaailmaan. Arkkitehtuuriviikon teema *Skaalat* sai esitelmissä monia valituksia: käsittelyssä olivat muun muassa ajan skaala ja kokemuksen intensiteetin skaala.

Professori **Yrjö Haila** puhui kaupunkiluonnon väreistä – vihreän skaaloista. Hieno esitelmä avasi uuden erottelun intention ja *entention* välille. Antropologi **Terrence Deaconin** luoma *entention* käsite viittaa toimintaan, joka tapahtuu ulkoisten ehtojen vallitessa mutta ennalta määrittämättä. Sitä luonnehtii ”aboutness”: asiat menevät suunnilleen arvattavalla tavalla mutta eivät täsmälleen niin.

Näillä välineillä Haila käsitteellisti uuden syntymistä ja enakoimattomuutta. Hän esitteli itse rakentamaansa kesämajaa ja kysyi, milloin jokin asia on valmis. Milloin jokin uusi on syntynyt? Onko uutta majan idea, rakennelman puuranka vai käyttöön otettu, sattumienkin värittämä kesämaja? Samoin kuin

maja, myös kaupunki on täynnä hyödyntämättömiä rakenteita. Kaupungissa on edellytyksiä paikoille, jollekin kiinnostavalle ja uudelle, mutta ei toteutusta tai viimeistelyä. Suunnittelija voi muovata kaupunkia ja kaupunkiluontoa siten, että aitoa uutta ilmaantuu ”huokosissa”, eri mittakaavoissa.

Autoistuminen on pysäytettävä

Arkkitehti **Leo Kosonen** kehittäi ajatusta kolmesta liikenne- ja muotojen perusteella määrittyvästä kaupunkikudoksesta tai -järjestelmästä. Hän väitti, että Suomessa on vain kolme joukkoliikennekaupunkia: Helsinki naapureineen, Tampere ja Turku. Muissa länsimaissa, Yhdysvalloissa mukaan lukien, autojen käyttö on tasaantunut tai alkanut vähetä. Suomi menee vastaavirtaan, ja autokansana olemme ohittaneet Australian. Onko yksi syyllinen tähän jalankulun ja joukkoliikenteen laadullisen kehittämisen unohtaminen?

Seminaarin kansainvälisen osuuden aloitti Hollannin Delfissä apulaisprofessorina toimiva **Klaske Havik**. Hänen proosarunoutta ja arkkitehtuuria yhteen nivonut esityksensä uppoutui Slovenian pääkaupunkia Ljubljanaa rakentaneen arkkitehti **Jože Plečnikin** elämäntyöhön. Havik on kirjoittanut ja kuvittanut Plečnikin työn kolme kuvitteellista – mahdollista – hetkeä vuosina 1921, 1933 ja 1940.

AOR-arkkitehdit **Erkko Aarti, Arto Ollila ja Mikki Ristola** kertoivat monista uusista suunnitelmistaan. Päähuomio kohdistui Lontoon King's Crossiin viime vuonna valmistuneeseen

Viewpoint-paviljonkiin. Kelluva paviljonki avaa uuden näkökulman Camley Streetin luonnonpuistikkoon. Se mahdollistaa hiljentymisen ja luonnon tarkkailun metropolin kiihtyvässä sykkeessä. AOR pohti, voisiko paviljongin viereisessä tornitalossa työskentelevä Google Euroopan johtaja jonakin päivänä poiketa pieneen paviljonkiin – ja löytää jotakin, mikä muuttaisi suuren korporaation suuntaa.

BISHOPIN MUKAAN SUUNNITTELUN KAUPUNKI ON ERÄÄNLAINEN KANGASTUS.

Peter Bishop.

Klaske Havik.

Radikaali ajattelu on mahdollista

Pakkahuoneen huikea ilta päättyi brittiarkkitehti **Peter Bishopin** ja hollantilaisen **Winy Maasin** puheenvuoroihin. Yhdessä **Lesley Williamsin** kanssa kirjoittamassaan kirjassa *The Temporary City* Bishop käsittelee tilapäisiä käyttäjiä vaihtoehtona perinteiselle pysyvyyteen tähtäävälle suunnittelulle. Esitelmässään hän puhui laajasti ”virtaavaan maailmaan” sopivista suunnittelustrategioista.

Bishopin mukaan suunnittelun kaupunki on eräänlainen kangastus. Poliittinen eripura, kaupunkien monet kilpailevat valtakemukset, epävarma taloustilanne, suurten rakennuttajien mielikuvituksen rahanahneus ja työnteon vallankumous tekevät tilapäisistä tai vähittäisistä toimintamalleista välttämättömiä. Lontoon suunnitteluun Bishop on soveltanut toimijalähtöistä ”Catch and Steer” -ideaa: nappaa kiinni jostakin olevasta, ruoki mahdollisuuksia ja – hieman myöhemmin – määrittele, mitä kokonaisuudesta mahdollisesti puuttuu.

Lopuksi Winy Maas haastoi skaalan käsitteen. Hän esitteli hengästyttävään ja ilostuttavaan tahtiin perustamansa Why Factory -tutkimuskeskuksen villejä ideoita ja johtamansa MVRDV-suunnittelutoimiston toteuttamia projekteja. Radikaali ajattelu on mahdollista, ja konservatiivisissakin yhteisöissä voi toteuttaa uudenlaisia rakennuksia. Hyvä esimerkki on Maasin kotikylän Schijndelin torille tehty liikerakennus, ”lasinen maatalo” (2013). Uskomaton hybridi on Rotterdamiin kuluvana vuonna valmistunut kauppahalli, jonka 100 000 neliömetrin tilaohjelma on pakattu valtavaksi, kaarevan taideholvin kattamaksi julkiseksi tilaksi.

Tampereen Arkkitehtuuriviikon kirjoja pitivät koossa Tilannekollektiivin **Jon Thureson** ja **Tuomo Joensuu**. He toivottavat arkkitehtuurista kiinnostuneet Tampereelle taas syksyllä 2015.

Panu Lehtovuori

Arkkitehtuuriviikosta myös *au:n* edellisessä numerossa 10/2014. Lisätietoa osoitteessa www.tamperearchitecture.com.

LÄHTEITÄ. Peter Bishop ja Lesley Williams: *The Temporary City*. Routledge 2012.
Terrence Deacon: *Incomplete Nature. How Mind Emerged from Matter*. Norton 2011.
Klaske Havik: *Urban Literacy. Reading and Writing Architecture*. Naio10 Publishers 2014.
Leo Kososen tutkimushanke: www.urbanfabrics.fi.

Suunnittelua pienten potilaiden parhaaksi

Paljon julkisuutta saanut Uusi Lastensairaala -hanke on siirtymässä toteutusvaiheeseen. Hanke on ollut sikäli menestys, että kansalaiskeräyksen 30 miljoonan euron tavoite on jopa ylittynyt.

Arkkitehtuurimuseon Vaikuttajafoorumissa esiintyivät lokakuussa Uusi Lastensairaala 2017 -hankkeen tukiyhdistyksen puheenjohtaja **Anne Berner** ja kohteen pääsuunnittelija, arkkitehti **Antti-Matti Siikala**. He kertoivat menestyksekkään hankkeen taustoista ja tämänhetkisestä tilanteesta.

Sairaalan 160 miljoonan euron kustannusarviosta 80 miljoonaa on tarkoitus kattaa julkisin varoin. Loput sairaalan rahoituksesta katetaan onnistuneella kansalaiskeräyksellä ja säätiön velkarahoituksella. Hanke onkin seuraavaksi siirtymässä toteutusvaiheeseen Helsingin kaupungin vahvistettua asemakaavan muutoksen.

Sairaalahankkeen taustalla on olemassa olevien Lastenlin-

nan ja Lastenklinikan rakennusten elinkaarten roima ylittyminen: rakennukset olisi pitänyt peruskorjata jo 1980-luvun puolivälissä, mutta poliittiset päätökset antoivat odottaa itseään. Nykyisellään rakennusten korjaaminen tulisi niin kalliiksi, että on kannattavampaa rakentaa niiden viereen uusi sairaala ja hyödyntää vanhoja rakennuksia niiltä osin, kuin ne ovat käyttökunnossa. Se, ettei sairaalarakennusten elinkaarikustannus sisälly julkiseen budjettiin, onkin Anne Bernerin mukaan merkittävä syy sairaalarakennusten rapistumiseen. Tämä omistajuuden puute olisikin hänen mukaansa ratkaistavissa esimerkiksi yhteistyöllä kolmannen sektorin kanssa.

Kun puhutaan kolmannen sektorin ottamisesta mukaan hyvinvointipalveluiden tuottamiseen, tarkoitetaan sillä Bernerin mukaan juuri Lastensairaalan kaltaisia hankkeita: "Sairaala on itsessään rakenneuudistus", hän sanoi. Toisaalta kansalaiskeräyksiin toteutettuja hyvinvointipalveluita on pidetty kaltevana pintana, jolla puretaan pikkuhiljaa hyvinvointivaltion rakenteita. Yhtä kaikki Lastenklinikan olemassa olevat tilat ovat niin huonossa kunnossa, ettei Lastensairaalan säätiö halunnut jää-

KANSALAISKERÄYKSEEN VERRATTUNA
SAIRAALAN ARKKITEHTUURI ON SAANUT
OSAKSEEN VERRATEN VÄHÄN HUOMIOTA.

dä odottelemaan parempia aikoja, vaan se päätti kääriä hihat. Säätiössä suhtaudutaankin hankkeeseen käytännöllisesti, ja se on välttänyt ottamasta kantaa poliittiseen keskusteluun.

Potilaan paranemisen ehdoilla

Kansalaiskeräykseen verrattuna sairaalan arkkitehtuuri on saanut osakseen verraten vähän huomiota. Rakennus sijoittuu Meilahden sairaalakampuksella kaupunkikuvallisesti merkittävälle paikalle Stenbäckinkadun varteen, nykyisten Lasten- ja Naistenklinikoiden väliin. Rakennusmassa jakaantuu matalaan kolmikerroksiseen jalustaosaan ja korkeampaan massaan, jossa sijaitsevat muun muassa potilashuoneet. Julkisivun kirkas värit helpottaa suunnistamista myös talon sisällä: esimerkiksi punainen väri viittaa kiireellisen hoidon osastoon.

Arkkitehti Siikala valikoitui rakennuksen pääsuunnittelijaksi osin omakohtaisen kokemuksensa vuoksi. Suunnittelussa onkin kiinnitetty erityistä huomiota perheenjäsenten läsnäoloon pienten potilaiden hoidossa. Omaisen on mahdollista yöpyä sairaalassa lapsensa kanssa jokaiseen potilashuoneeseen suunnitellun vuodesohvan ansiosta, mikä on ainutlaatuista muihin eurooppalaisiin lastensairaaloihin verrattuna. Aikuisten työskentely pienten potilaiden saattajina halutaan mahdollistaa, jotta perheiden arki voisi jatkua mahdollisimman normaalina sairaalajaksojen ajan. Erikokoiset ihmiset huomioidaan yleisten tilojen kiintokalustesuunnittelussa, mikä mahdollistaa lasten leikit ja aikuisten työskentelyn saman kalusteen äärellä.

Myös luonnonvalo ja näkymät huoneista maisemaan tunnistetaan tärkeiksi tekijöiksi potilaan paranemisen kannalta. Panostaminen niin potilaiden kuin heidän omaistensa viihtyvyyteen maksaa itsensä takaisin lyhentyneinä hoitojaksoina ja on siten kustannustehokasta.

Lennart Lang

PS Arkkitehti-lehden nro 5/2014 esitellään Lastensairaala-hanke.

Uusi Lastensairaala 2017 -hankkeen tukiyhdistyksen puheenjohtaja Anne Berner (vas.), kohteen pääsuunnittelija, arkkitehti Antti-Matti Siikala ja Arkkitehtuurimuseon johtaja Juulia Kauste.

KUVAT: KATARIINA TRÄSKELIN

Mikä asuntojen rakentamisessa maksaa?

Lokakuun Rakennusfoorumissa pohdittiin asuntojen rakennuskustannuksia. Mikä on hyvää asumista, ja mitä olemme valmiita maksamaan siitä? Keskustelu polveili myös esteettisiin ja eettisiin kysymyksiin.

”

ESIMERKIKSI JÄTKÄSAARESSA MAAN ALLE RAKENNETUT PARKKIPAIKAT NOSTAVAT LUONNOLLISESTI KOKONAISKUSTANNUKSIA, KUTEN MYÖS YHTEISTEN TILOJEN MÄÄRÄ.

Tilaisuudessa kuultiin puheenvuorot **Riitta Elorannalta** Helsingin kaupungin asuntotuotantotoimistosta, asuminen konsepteista YIT:llä vastaavalta **Samuli Joelta** ja **Matti-Pekka Koistiselta** VVO:sta. Keskustelua syntyi luontevasti monesta näkökulmasta, sillä taloudelliset asiat kytkeytyvät olennaisesti myös esteettisiin ja etenkin eettisiin kysymyksiin. ”Kuinka huonoon arkkitehtuuriin meidän täytyy mennä?” oli yksi esiin tullut kysymys, joka kyseenalaisti kustannustehokkuuden varjopuolen.

Pienistä puroista iso rahavirta

Eloranta nosti avauspuheessaan esiin kustannusten jakautumisen rakentamisen eri vaiheissa. Jo perustamisvaiheessa rahaa palaa maapohjan mukaan 50–500 euroa neliöltä. Satama-alueille ja muille teollisuuden käytössä olleille alueille rakennettaessa ongelmaksi tulee saastuneen maaperän kunnostaminen.

Toinen rakentamisen kustannuksia nostava tekijä, joka on määritetty jo ennen kuin yksikään seinä on alkanut nousta,

ovat kaavassa määrätty asuinalueen luonteeseen ja infrastruktuuriin vaikuttavat asiat. Esimerkiksi Jätkäsaarella maan alle rakennetut parkkipaikat nostavat luonnollisesti kokonaiskustannuksia, samoin kuin yhteisten tilojen määrä.

Suomen olosuhteissa on totuttu muistamaan nyrkkisääntö ulkoseinän suhteesta kokonaispinta-alaan sekä se, että sisäänvedot ja polveilevat muodot tuovat lisää hintaa. Myös runkosyvyyden kasvattaminen lisää tehokkuuslukua mutta tarjoaa vähemmän auringonvaloa.

Sisustukseen liittyvät kustannukset eivät tee samanlaista piikkiä kokonaispottiin, ellei niihin lasketa ilmastoinnin kustannuksia tai säilytystilojen ja rappukäytävien määrää ja sijoittelua. Materiaalit muodostavat kuitenkin huomattavan pienen osuuden varsinaisista rakennuskustannuksista. Toisaalta uusien asuntojen pohjaratkaisuihin vaikuttavat esteettömyyden vaatimukset, jotka näkyvät asuntojen hinnassa epäsuorasti, sillä kosteat tilat haukkaavat etenkin pienten asuntojen pinta-alasta monen mielestä suhteettoman suuren osan. Jos kylpyhuoneen kokoa kasvatetaan rullatuolipyörähdyksen vuoksi usealla neliöllä, voisiko myös tilan materiaaleihin, kalusteisiin ja monikäyttöisyyteen panostaa samassa suhteessa?

Rakentamisen hintaan vaikuttavista immateriaalisista tekijöistä mainittiin yleisön joukosta myös työturvallisuuden alati tehostuvat säännökset. Materiaaliset, kaavoitukselliset ja byrokraattiset kustannukset eivät ole ainoa taloudellinen rakentamista määrittävä tekijä, ja myös kovan rahan asuntojen rakennuttajien vastuuseen viitattiin useaan otteeseen. Mielenkiintoisena esitettiin esimerkiksi, että rakennuttajainsinöörit on korvattu markkinavoimilla. Tuloksena tästä nähtiin massiivisten kokonaisuuksien suosiminen tehokkuuden nimissä ja pienimuotoisemman asuntorakentamisen kirjon jääminen vähemmälle.

Arvoalueille rakentaminen kannattaa

Samuli Joki kiinnitti omassa esityksessään huomiota siihen, että tonttien kohtuullisella hinnoittelulla voidaan vaikuttaa suoraan loppusummaan. Hän toi myös esiin kaavoituksen alaiset kustannukset, kuten esteettömyyden, väestönsuojat sekä julkisivumateriaalit ja parveketyypit. Nämä vaikuttavat miellyttävästi esteettisen, virikkeellisen kaupunkitilan syntyyn. Esimerkiksi Pasilan kylkeen nousevalla Konepajan alueella määräykset ovat lisänneet asuntojen arvoa. Yleisöstä muistutettiin myös siitä, kuinka mediakin osaltaan vaikuttaa alueen arvostukseen. Herttoniemenranta sai valmistuttuaan positiivista huomiota lehdistössä, mikä vaikutti suoraan mielikuvaan alueesta.

Arvoalueiksi määritetyille ja mielletyille alueille rakennettaessa kustannukset ovat perusteltuja ja maksavat itsensä ta-

kaisin. Esimerkiksi Merenkulkijan rannalla Lauttasaarella lasitetut parvekkeet, maanalaiset autotallit ja arvokkaiden julkisivumateriaalien, kuten kuparin, käyttö sekä osittainen meren päälle rakentaminen nostavat kustannuksia puolella verrattuna esikaupunkialueelle rakennettaviin pienemmällä hintalapulla (ja asumisen edellytyksillä) varustettuihin kohteisiin.

Esimerkki kustannustehokkaasta rakentamisesta puolestaan sai yleisön tuomion esimerkkinä huonosta rakentamisesta, jonka nähtiin kuuluvan jonnekin 1950- ja 1990-lukujen välille. Tästä syntyi myös mielenkiintoinen keskustelu siitä, mikä on tarpeellista ja inhimillistä eli asuntojen infrastruktuurissa tärkeää. Keskustassa asumista suosivalla "city-sinkulla" on luonnollisesti eri asumismielitymukset kuin kuusamolaisella suurperheellä.

Keskustelun siitä, mikä on hyvää asumista ja mitä olemme valmiita maksamaan siitä ja mitä voisimme jättää pois, on syytä jatkaa edelleen suunnittelijoiden, kaavoittajien ja rakentajien ohella myös poliitikkojen ja asukkaiden keskuudessa – yhtä voimakkaana ja moniulotteisena, kuin se versoi kyseisenä iltapäivänä.

Tatu Ahlroos

Betonin uudet kuviot

As Oy Hyvinkään Sheviot
Arkkitehtitoimisto Haroma & Partners
GCPPro™

© graphic concrete®
www.graphicconcrete.fi

Matkalla kohti hiilineutraalia yhteiskuntaa

Frankfurt ja koko Hessenin osavaltio Saksassa pyrkivät vähentämään hiilidioksidipäästöjään roimasti. Keinoina ovat energiatehokkuuden parantaminen, uusiutuvan energiatuotannon lisääminen sekä liikenteen ohjaaminen päästöttömämpään suuntaan. Tekniikan rinnalle on kehitetty myös runsaasti uusia toimintamalleja, jotka ovat jo poikineet yritystoimintaa.

Frankfurtissa energiankulutusta aiotaan vähentää vuoteen 2050 mennessä puoleen vuoden 1990 tasosta energiatehokkuutta parantamalla. Energia puolestaan on tarkoitus tuottaa kokonaan uusiutuvilla energianlähteillä vuoteen 2050 mennessä. Uusiutuvasta energiasta pyritään tuottamaan puolet kaupungin alueella ja puolet lähiympäristössä. Mikäli suurkaupunki ostaisi energiansa kauempaa, se olisi pois muiden mahdollisuuksista tuottaa energiaa paikallisesti – kaunis ajatus kaupungilta.

Olemassa olevan rakennuskannan energiatehokkuuden parantaminen on avainasemassa matkalla kohti hiilineutraalia yhteiskuntaa. Frankfurt on huomattava kiinteistöjen omistaja: kaupungilla on tiloja yhteensä 2,5 miljoonaa kerrosneliötä. Niiden energiatehokkuutta petrataan askel askeleelta. Jo valaisimien ja sähkölaitteiden vaihtaminen energiatehokkaampiin on tuonut 30 prosentin säästön sähkönkulutukseen. Samaan aikaan tosin tietotekniikan määrä on kasvanut kaupungissa niin paljon, että kokonaissäästö on jäänyt vain 8 prosenttiin. Kaupungin hiilidioksidipäästöt ovat kuitenkin pienentyneet jo 32 prosenttia, ja rahaa säästyy vuosittain peräti 5 miljoonaa euroa.

Passiivitaloja ja verkkopalveluja Frankfurtissa

Frankfurt on huomattava rakentaja. Uusia investointeja tarkastellaan koko elinkaaren ajalta. Passiivitalokonsepti on kaupungin laskelmien mukaan elinkaaritarkastelussa edullisin vaihtoehto, ja niinpä kaikki uudisrakennukset toteutetaan passiivitaloina. Frankfurt on rakentanut passiivitalokonseptilla lukuisia kouluja, päiväkoteja, liikuntahalleja ja asuntoja. Frankfurtin alueella on eniten passiivitaloja Saksassa.

VERKOSSA ASUKKAAT VOIVAT SEURATA KAIKKIEN JULKISTEN RAKENNUSTEN ENERGIAN-KULUTUSTA JA VERRATA SITÄ ESIMERKIKSI EDELLISEN VUODEN LUKEMIIN.

Energiankulutuksen seuraaminen on kaupungin mukaan tehokas keino energiansäästöön. Verkossa asukkaat voivat seurata kaikkien julkisten rakennusten energiankulutusta ja verrata sitä esimerkiksi edellisen vuoden lukemiin. Kuntalaisilla veronmaksajina on oikeus nähdä, mitä veroeuroilla tehdään – ja paljonko niitä säästyy energiatehokkuuden parantuessa.

Kaupunki kannustaa asukkaitaan aurinkoenergian hyödyntämiseen verkkopalvelun avulla. Verkosta voi katsoa, kuinka hyvin oma katto soveltuu aurinkoenergian hyödyntämiseen. Aurinkopaneeleja nouseekin Frankfurtissa rakennusten katoille kuin sieniä sateella.

Lämpökamerakävelyille Kassellissa

Kasselin kaupungissa on puolestaan tavoitteena vähentää päästöjä vuoteen 2030 mennessä kolmannes vuoden 2009 tasosta. Hiilidioksidipäästöjen lisäksi säästävät eurot – arvion mukaan 1,7 miljardia euroa. Teknisten ratkaisuiden lisäksi alueella on vireillä lukuisia kunnan, järjestöjen ja pikkufirmojen energiansäästöön tähtääviä ja päästöjä vähentäviä palveluja ja toimintamalleja.

Kasselin kunnan palveluksessa on sata talonmiestä, joita on alettu kouluttaa energiansäästötoimiin rakennusten energiankulutuksen pienentämiseksi. Teknisen osaamisen ja energianseurannan lisäksi talonmiehille opetetaan heidän työnsä tärkeys: motivoituneet talonmiehet ovat avainasemassa ilmastomuutosta hillitsevässä työssä. Kunnan tavoite on vähentää talonmiesten avulla kiinteistöjensä energiankulutusta neljänneksen – parhaassa kohteessa talonmies on jo onnistunut vähentämään sähkönkulutusta peräti 55 prosenttia ja lämmitysenergian kulutusta 25 prosenttia.

Syysiltojen pimetessä ja viileessä kömpivät Kasselin kun-

Arkkitehti Richard Heilin vuonna 1972 suunnittelema ja vuonna 1978 valmistunut Silberturm-pilvenpiirtäjä säilytti energiaremontissa tyylinsä, mutta se kuluttaa nyt kolmanneksen aiempaa vähemmän energiaa.

GHP-arkkitehtien suunnittelemassa, vanhaan kaupunkirakenteseen soljuvassa passiivitalossa on muun muassa asuntoja, päiväkotia ja kokoustiloja.

nan ympäristöviranomaiset toimistojensa kätköistä ja lähtevät lämpökamerakävelyille pientaloalueille. He kuvaavat lämpökameroilla taloja, näyttävät asukkailla mahdolliset lämpövuotokohdat ja neuvovat, kuinka energiatehokkuutta voisi parantaa.

Darmstadtissa on puolestaan syntynyt pikkufirmoja energiatehokkuuden ja hiilidioksidipäästöjen vähentämisen ympärille: eräs firma on erikoistunut teattereiden energiankulu-

tuksen petraamiseen. Töitä riittää Sveitsiä myöten. Toinen firma kehittää ”kansan tuulimyllyä”, jonka on tarkoitus olla niin edullinen, että jokaisella on varaa hankkia sellainen pihalleen tai katolleen sähköä hyrräämään.

Saksassa energiatehokkuus ja päästöjen vähentäminen nähdään säästöinä ja liiketoiminnan mahdollisuuksina – mal-
lia meillekin.

Pekka Hänninen

Opas parempaan bisnekseen

Tuore kirja kokoaa käytännön vinkkejä liike-elämän tavallista parempiin toimintatapoihin. Eri alojen yrittäjien kertomuksissa on kullannarvoista tietoa esimerkiksi aloitteleville suunnittelutoimistoille – tai kokeneemmille arkkitehdeille, joiden käytännöissä saattaisi olla skarppaamisen varaa.

Aikakauslehti *Monoclen* ja Gestalten-kustantamon yhteistyö tuotti viime vuonna kirjan, joka opastaa parempaan elämänlaatuun. Se on saanut seuraajan, joka kertoo keinoista kohti parempaa yrittämisen kulttuuria. Kirjan nimi on *The Monocle Guide to Good Business*, ja sen on toimittanut **Andrew Tuck**. Kirjoittajia on kymmeniä.

Monoclen päätoimittaja **Tyler Brulé** tähdentää kirjan esipuheessa, että he eivät missään nimessä ole halunneet tehdä näppärän rahanteon opasta. Keskiössä ovat näkemykset, neuvot ja ohjeet tavanomaista paremmista toimintatavoista. Mukana on kannustavia esimerkkejä siitä, kuinka kehittää vähitellen kasvava ja hyvinvoiva yritys.

Ilo olla töissä

Tähdellistä on, että kirjassa puhutaan myös yrityksistä, joissa on ilo olla töissä – eikä ilo saa koitua vain omistajille. Menes-

tyvän ja hyvin hoidetun yrityksen kanssa on mukava olla tekemisissä sekä yhteistyökumppanina että asiakkaana. Firman tilat, sen graafinen ilme ja viestintä sekä muut tavat eivät näkään ole yhdentekeviä.

Monocle ei niinkään ole kiinnostunut bisneksestä, josta käytetään nimeä *the corporate world*. Yritysmailmaan kuuluu paljon näennäiskulttuuria, kuten pingottuneita kestopöytiä, pukukoodia, kauniita sanahelinän täyttämiä esitteitä sekä onntoa firmapuhetta. Lehteä ja sen perustajaa kiinnostavat enemmän uudet tavat tehdä ja toimia. Tämä tarkoittaa sitä, että tehdään itse, hihat käärien ja omin käsin – sitähän muun muassa arkkitehdin työ on.

Muista myös juhla ja levätä

Runsaasti kuvitetun kirjan rakenne on selkeä. Alussa on start-up-tarinoita muun muassa elokuvateatteritoiminnan käynnistämisestä, huonekalufirmasta, vanhan mehureseptin tuuletamisesta ja kustantamon perustamisesta. Tarina etenee piirroksin kuvitettuihin ohjeisiin, joita on 50. Niissä muistutetaan esimerkiksi näkyvyydestä, oman firman tuotteiden ja pakkausten ulkoasun viimeistelystä, rahoituksesta ja asioiden pitämisestä yksinkertaisina ja hallittavina. Mukana on myös hyviä ohjeita eri maiden bisnesetiketistä.

Erittäin tärkeä on luku, jossa muistutetaan asioista, joita bisneskoulut tai arkkitehtuurin professorit eivät opeta. Näihin kuuluu esimerkiksi se, että käydään välillä lenkillä, muistetaan aina kiittää, luotetaan omiin vaistoihin ja tuodaan koira mukana töihin. Onnistuneen tekemisen jälkeen tulee juhlaa ja kiittää koko työporukkaa ja muistaa myös levätä, ettei alkuunsa pala loppuun. Kirja panee paljon arvoa itseä taitavammilta oppimiselle ja tietynlaiselle mestari-kisällisuutele – ja sille, että toimistossa syödään yhdessä.

Esittelyssä on useita menestyneitä ja osaavia johtajia. Suomesta on esimerkkinä jäänmurtajan kapteeni. Myös suomalaiset Artekin pallit ovat päässeet lukuun, jossa suositellaan toimistoon hankittavia kunnollisia huonekaluja. Teos esittelee myös tusinan hyviä bisneskaupunkeja, mutta Helsinki ei valittavasti ole niiden joukossa.

Tekijät korostavat, että tulevan yrittäjän kannattaa tehdä olonsa mukavaksi: hyvä työtuoli on tärkeä, koska siinä joutuu istumaan – paljon. Yrittämisen tulee kuitenkin olla myös mukavaa, työssä tulee viihtyä. Loma-ajaksi voi ihan hyvin laittaa lapun luukulle – osoituksena siitä, että yritys arvostaa myös elämistä ja haluaa väkensä voivan hyvin.

Tarja Nurmi

Lisätietoa osoitteessa www.gestalten.com.

This is why you should spend your week at Stockholm Furniture & Light Fair!

It's the world's largest meeting place for Scandinavian design.
It's where you discover all the latest news and styles.
It's where 650 unique design companies exhibit their work.
It's where you do the best business and develop important connections.
It's where you listen to the keenest lecturers in the business.
It's where you experience the trends of tomorrow firsthand.
It's the most inspiring place in all of Scandinavia.
It's all about being where it happens,
and a real meeting means everything.

Welcome! February 3-7, 2015

Edustajamme Suomeissa on Gunilla Söderholm, stockholmsmassan@lystra.fi

stockholmdesignweek.com

northernlightfair.com

stockholmfurniturefair.com

February 3-7, 2015

Stockholmsmässan

Tuhat vuotta Suomen kaupunkien historiaa

Tuore kirja kokoaa yhteen Suomen kaupunkien rakentamishistoriaa keskiajan alusta 1800-luvun loppuun. Teoksessa esitellään jopa esiuurbaaneja, myyttisiä aikoja, joten oikeastaan kyseessä on kertomus tuhannesta vuodesta kirjoitettuna tuhanteen sivuun.

On harvinaista pidellä nykyisenä sähköisen tiedonvälityksen aikana käsissään valtavaa teosta: lähteäkö lukemaan alusta loppuun, vai yrittääkö hahmottaa kokonaisuus ja sukelleta mielenkiintoisiin paikkoihin ja lukuihin sieltä täältä?

Henrik Liliuksen ja **Pekka Kärjen** toimittama *Suomen kaupunkirakentamisen historia 1–2* kuvaa kronologisesti ja sangen monipuolisesti kaupunkirakentamista Suomessa eri kausina. Kirjan ensimmäinen osa vie keskiajalta 1700-luvun loppuun. Toisessa osassa kuljetaan kustavilaisesta ajasta (1772–1809) aina 1800-luvun loppuun. Tämän jälkeen lukija jätetään odottelemaan jatkoa: onhan kaupunkeja mitä suurimmassa määrin rakennettu (tosin tuhottukin) myös 1900-luvulla.

Kerrostumien tutkimista

Kirjassa kartoitetaan kaupunkien historiallista tilannetta, rakentamisen kansainvälistä taustaa, lakeja ja säädöksiä sekä elinkeinoja ja niiden vaikutusta asemakaavoitukseen. Väestöä ja sosiaalista kehitystä käsitellään vähän, mutta esipuheessa todetaan, ettei kirjan tarkoituksena ole ollut kuvata kaupunkilaisten jokapäiväistä elämää.

Teoksessa esitellään myös muun muassa tyylin ja rakennustekniikan kehitystä eri ajanjaksoina sekä erilaisia julkisia ja yksityisiä rakennuksia. Kaupunkien laajennuksia, siirtoja ja tulipalojen vaikutusta kaupunkien kaavoitukseen analysoidaan mielenkiintoisesti.

Kaupunkien rakentamisen historiaan voi perehtyä karttojen, valokuvien ja asiakirjojen avulla, mutta paras tutkimuskohde on aina itse kaupunki. Sen eri ajoilta peräisin olevia kerrostumia voidaan tutkia arkeologian menetelmin, mutta onneksi muitakin keinoja on.

Kirjaan onkin koottu suuri määrä tietoa eri lähteistä. Kirjaa varten ei tehty ollenkaan varsinaista arkistotutkimusta, vaan kirjoittajat viittaavat ennestään tuntemiinsa lähteisiin. Yliopistoissa on tehty eri aloilla paljon opinnäytteitä ja tutkimusta

muun muassa arkkitehtuurin ja maankäytön historialta sekä teollisuus-, talous- ja sosiaalishistoriasta, ja tällaisia lähteitä on hyödynnetty mahdollisimman paljon.

Kattava kokonaisnäkemys

Kirjoittajat ovat alojensa asiantuntijoita Museovirastosta ja yliopistoista. Teoksen rungon muodostavat enimmäkseen Henrik Liliuksen kirjoittamat yleiset luvut aikakausista. Lilius oli Museoviraston pääjohtaja vuosina 1993–2003 ja sitä ennen arkkitehtuurin historian professori Teknillisessä korkeakoulussa ja taidehistorian professori Helsingin yliopistossa – hänellä on ollut ilmeisen palava halu saada aikaan kokonaisnäkemys maamme kaupunkirakentamisen historiasta. Kirja on syntynyt hänen aloitteestaan, ja noin puolet kirjasta on hänen käsialaansa.

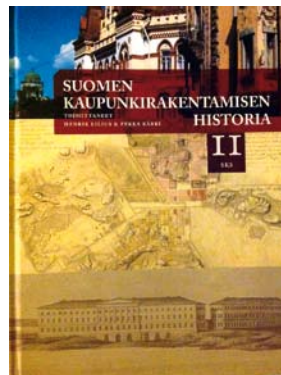
Kirjassa lomittuvat eri kirjoittajien asiantuntemusta kuvaavat luvut, kuten nykyisen Museoviraston pääjohtaja **Juhani Kostetin** kaupunkimittausta ja **Marja Terttu Knapaksen** kirkkoja käsittelevät luvut. **Lauri Putkonen** kuvaa useassa luvussa teollisuuden kehittymistä. Pekka Kärki, joka oli aikoinaan osastonjohtaja Museovirastossa, kuvaa asutuskulttuuria ja -rakentamista – erikoisuutena mainittakoon kokonainen pieni luku Runebergin talon sisustuksesta.

Suomen kaupunkirakentamisen historia on hyvä ponnahduslauta eri kaupunkien historiasta kiinnostuneille: kattavana tutkimuksena kirja johdattaa lukijansa helposti syvemmälle kiinnostuksen kohteena olevan kaupungin menneisyyteen. Teosta voi lähestyä myös eri aikakausien erikoispiirteiden tarkastelun kannalta.

Teoksen runsas kuva- ja karttamateriaali tekee siitä niin houkuttelevan, että sen parissa vierähtää helposti pitkäkin tovi. Tulevaisuuden suunnittelijoiden on tunnettava myös menneisyyttä ymmärtääkseen kaupungin rakennetta ja niitä prosesseja, jotka ovat vaikuttaneet siihen.

Helena Teräväinen

Henrik Lilius ja Pekka Kärki (toim.): Suomen kaupunkirakentamisen historia 1–2. SKS 2014.

Paimion parantola

uusi osa Aalto-säätiön kirjasarjaa

Paimion parantolasta kertova *Alvar Aalto Architect – Paimio Sanatorium 1929–33* kirja on viides osa Alvar Aalto-säätiön julkaisemaa, Aallon koko arkkitehtonista tuotantoa käsittelevää kirjasarjaa. Kirjan ovat toimittaneet **Mia Hipeli** ja **Esa Laaksonen**.

Vuonna 1933 valmistunut Paimion keuhkotautiparantola oli heti valmistuttuaan kansainvälinen menestys ja 35-vuotiaan Alvar Aallon läpimurto. Eläytyessään potilaan, ”pienen ihmisen”, näkökulmasta sairaalan toimintaan Aalto tuli luoneeksi uudenlaisen humaanin lähestymistavan, jota hän sovelsi myös myöhemmissä suunnittelutöissään.

Teppo Jokisen avausartikkeli johdattaa tutustumiskierokselle Paimioon. Yli 80 vuotta vanhaa parantolaa on laajennettu ja korjattu moneen kertaan toimintojen muuttuessa. Aallon toimisto vastasi korjauksista **Elissa Aallon** kuolemaan vuonna 1994 saakka, minkä jälkeen korjauksista on vastannut LPR-arkkitehdit. Arkkitehti **Ola Laihon** yhteenveto korjauksista näyttää Paimion tilanteen ennen sairaalatoiminnan loppua vuonna 2013.

Käytännöllistä mutta kaunista

Ainutlaatuisen arkkitehtuurin lisäksi Paimio tunnetaan hienoista sisustusratkaisuistaan. **Kaarina Mikonranta** kertoo Paimion sisustuksesta ja huonekaluista. Ajan ihanteiden mukaan Aallon Paimioon suunnittelemat huonekalut ja sisustuksen yksityiskohdat olivat ”anonyymiä” tehdastuotantoa, mutta niitä leimaa käytännöllisyyden ohella kauneus.

Tuberkuloosi oli 1900-luvun alkupuolella mittava maailmanlaajuinen terveysongelma, jota yritettiin ratkaista parantoloita rakentamalla. **Arno Forsius** kertoo tuberkuloosin vaiheista 1900-luvun alun Suomessa. **Anne-Marie Châtelet** ja **Jean-Bernard Cremnitzer** kuvaavat eurooppalaista parantolarakentamista 1860-luvulta 1920-luvulle. Kirjan lopussa **Arne Hästesko** ja **Karin Hallas-Murula** esittelevät kohteita, joita Aallon toimisto suunnitteli samanaikaisesti Paimion parantolan kanssa sekä myöhemmin parantolan alueelle.

Julkaisija: Rakennustieto Oy

YAPA-SAFAn Arkkitehtiklubi:

Kohtuuhintainen asuminen

HUOM: uusi päivämäärä 3.12.2014 klo 16.45–19.00

YAPA-SAFAn Arkkitehtiklubit jatkuvat. Seuraavaksi teemana on *Kohtuuhintainen asuminen*. Puheenvuorot avaavat näkökulmia arkkitehtisuunnittelun mahdollisuuksiin vaikuttaa asuntojen hintoihin ja elinkaarikustannuksiin.

PUHUJAT

Asuntorakentamisen kustannukset: *Ari Pennanen*, Haahtela Oy

Suunnitteluratkaisujen vaikutus rakentamisen hintaan ja elinkaarikustannuksiin: *Riku Patokoski*, Skanska Oy

Näkökulma rakennuttamiseen: *Ron Lindberg*, G&L Kiinteistökehitys Oy

Kokemuksia kohtuuhintaisen asumisen suunnittelusta: *Arkkitehdit Hannunkari & Mäkipaja*

Rihla-paviljonki.

Villa Mecklin.

Juuresta latvukseen

Arkkitehtuurimuseon uusi näyttely *Vuosirenkaita 1994–2014* esittelee suomalaista puuarkkitehtuuria parin viime vuosikymmenen ajalta, ennen kaikkea Aalto-yliopiston Wood Programin projekteja.

Puustudioksi alun perin kutsuttu Wood Program -ohjelma syntyi 1990-luvun puolivälissä, kun havahduttiin siihen, että Suomi oli jäänyt puurakentamisen kehityksessä pahasti jälkeen muista Pohjoismaista, Keski-Euroopasta ja Pohjois-Amerikasta. Tilanteen korjaamiseksi perustettiin pikavauhdilla uusia koulutusohjelmia, tukiohjelmia ja palkintoja. Sen jälkeen puusta onkin rakennettu näyttävä sarja korkeatasoisia julkisia rakennuksia. Erityisesti uudet puukirkot ja -kappelit Kärämäellä, Laajasalossa, Viikissä, Kuokkalassa, Hirvensalossa ja Kampissa kuuluvat kiistatta nykyarkkitehtuurimme komeimpien saavutusten joukkoon. Arkiympäristöjä uusi puuarkkitehtuuri ei ole valitettavasti kohentanut yhtä näkyvästi.

Wood Programilla on ollut merkittävä rooli puurakentamisen uudistamisessa. Sadat suomalaiset arkkitehtiopiskelijat ja ulkomaalaiset vaihto-opiskelijat ovat saaneet suunnitella ja toteuttaa sen puitteissa innovatiivisia puurakennelmia. Ohjelman suorittaneiden opiskelijoiden listalta löytyykin huomattava osa tämän hetken menestyneimmistä nuorista ja keski-

polven arkkitehteistä. Monelle heistä Wood Programin projekti on ollut ensimmäinen merkittävä suunnittelutyö.

Runko oksineen

Professori **Pekka Heikkisen**, arkkitehti **Philip Tidwellin** ja Arkkitehtuurimuseon johtajan **Juulia Kausteen** kokoama näyttely koostuu viidestä osastosta. *Juuret* esittelee lyhyesti puolisen tusinaa modernin puuarkkitehtuurimme merkkirakennusta ja *Oksat* ja *Latvus* tuoreempia klassikoita, esimerkiksi vuodesta 1994 alkaen jaetun Puupalkinnon voittajat. Suomalaista arkkitehtuuria seuranneelle lähes kaikki kohteet ovat ennestään tuttuja, mutta osastot lieneekin tarkoitettu johdatukseksi aihepiiriin näyttelyn ulkomaan kierrosta varten. Pienessä näyttelysalissa on lisäksi kokoelma tämänvuotisia harjoitustöitä.

Näyttelyn suurin ja kiinnostavin osasto on *Runko*, joka esittelee kaikki ohjelman nimissä toteutetut projektit. Näyttelyn suunnitelleet Heikkinen ja Tidwell ovat luottaneet perinteisen esitystekniikan voimaan: katosta ripustettuihin plansseihin ja jalustoille asetettuihin pienoismalleihin. Suuret puiset pienoismallit ovat yksinäänkin niin kiehtovia, ettei videoita ja tabletteja ehdi edes kaivata. Lisäksi yhteen vahvaan ideaan perustuvat pienehköt rakennelmat ovat ihanteellisia kohteita arkkitehtuurinäyttelyyn – ne pystyy helposti esittelemään yhdellä planssilla ja pienoismallilla.

Kaikki projektit esitellään opiskelijaryhmän kollektiivisina

Hiljaisuuden kappeli.

Saamelaiskeskus Sajos.

töinä erittelemättä ryhmän sisäistä työnjakoa. Ratkaisulle on epäilemättä omat perustelunsa, mutta olisi mielenkiintoista tietää, kenen suunnitelmaan kukin projekti on perustunut. Monet töistä on sitä paitsi julkaistu aiemmin työn vetäjän nimissä.

Moderneista aitoista nollaenergiataloihin

Näyttely antaa tilaisuuden pohtia, miten Wood Program – ja sen mukana suomalainen puuarkkitehtuuri yleisemminkin – on kehittynyt kahden vuosikymmenen aikana. Esitellyt projektit voi jakaa karkeasti muutamaan ryhmään.

Varsinkin alkuvuosina lähtökohdaksi otettiin usein suomalaisen puutalon klassinen hahmo: pitkänomainen suorakulmainen kappale, jossa on laakea pulpetti- tai satulakatto ja pitkät räystäät. Omaperäisen massoitellun sijaan suunnittelussa keskityttiin detaljien viimeistelyyn ja uusien materiaaliyhdistelmien kehittelyyn. Hienostuneita esimerkkejä lajityypistä ovat olleet kesäsauna Mikkeliissä (1994–1995), vierasmaja Aitta (2002–2003) ja kesäsauna Lastu (2002–2003).

Alusta lähtien on toteutettu myös pelkistettyjä veistoksellisia kappaleita, kuten infopaviljonki Oksa (1996–2007), kahvila Hiili (1999–2000), vartiotori Väijy (2007–2008) ja savusauna Koe (2011–2012). Niiden arkkitehtuuri on perustunut vaikutelmaan yhdestä puusta veistetyistä kappaleesta ja erilaisiin pintakäsittelyihin. Rakenteelliset detaljit on sen sijaan pyritty yleensä häivyttämään.

WOOD PROGRAMILLA ON OLLUT MERKITTÄVÄ ROOLI PUURAKENTAMISEN UUDISTAMISESSA. SADAT SUOMALAISET ARKKITEHTIOPISKELIJAT JA ULKOMAALAISET VAIHTO-OPISKELIJAT OVAT SAANEET SUUNNITELLA JA TOTEUTTAA SEN PUITTEISSA INNOVAATIIVISIA PUURAKENNELMIA.

Vuosituhanen vaihteessa Wood Programin kursseilla alettiin tutkia entistä kokeellisempia puurakenteita, erityisesti 3D-mallinnuksen ja CNC-jyrsinnän tarjoamia mahdollisuuksia. Tu-loksena on ollut häikäisevän veistoksellisia rakennelmia, kuten näkötorni Kupla (2000–2002), HDW-paviljonki (2004–2005), WDC-paviljonki (2010–2013) ja paviljonki Kierre (2013–2014).

Ainutkertaisten monumenttien ohessa Wood Programin kursseilla on viime vuosina kehitelty myös tyyppitalojen prototyyppejä – joko energiankäytön minimoimiseksi tai hätä-asunnoiksi sotien tai luonnonkatastrofien uhreille. Näyttävimpiä esimerkkejä uudesta suuntauksesta ovat olleet Luukku-talo (2008–2010), joka palkittiin Madridissa järjestetyssä Solar Decathlon Europe 2010 -kilpailussa, Liina-talo (2010–2011) ja laajennettava kesäasunto Piiri (2012–2013). Lähivuosina tullaan varmasti näkemään lisää samantapaisia avauksia.

Kristo Vesikansa

KOTIMAA

MARRAS-JOULUKUU

19.–21.11.2014

ARCH 14 – The International Conference on Research on Health Care Architecture

Aalto-yliopisto.

Pohjoismaisessa konferenssissa on mukana yli 20 esitystä eri tutkimushankkeista, jotka käsittelevät sairaala- ja terveyskeskusarkkitehtuuria. Tapahtuma järjestetään yhteistyössä THL:n ja TTL:n sekä Chalmersin yliopiston kanssa.

• www.arch14.aalto.fi

27.11.2014

Puupäivä

Wanha Satama, Pikku Satamakatu 3–5, Helsinki.

Päivä kokoaa yhteen satoja teollisuuden, kaupan sekä kunta- ja rakennusalan päättäjiä. Päivän aikana on useita korkean tason seminaareja mm. puuarkkitehtuurista, rakennustekniikasta, tutkimuksesta, puuteollisuudesta ja kaupasta.

• www.puupaiva.com

HUOM!

8.12.2014 klo 16.15–19

SAFAn jouluglögit

Rakennustietosäätiö RTS, Malminkatu 16A (8. krs), Helsinki.

SAFAn jäsenet ovat lämpimästi tervetulleita SAFAn perinteisille jouluglögeille. Seuraa jäsentiedotusta!

NÄYTTELYT

MARRAS-JOULUKUU

–30.11.2014

Rasvaletti

Hakasalmen huvila, Helsinki.

Näyttely tarjoaa valikoiman kuvia 1950-luvun Helsingistä ja katsauksen aikakauden oloihin ja elämänmenoon. Valokuvat on valikoitu Helsingin kaupunginmuseon ehtymättömästä kuva-arkistosta, mutta mukana on myös näyttelyä varten koottuja helsinkiläisten muistoja ja albumikuvia.

• www.helsinginkaupunginmuseo.fi

–30.11.2014

Aallon toimistosta maailmalle

Alvar Aalto -museon Ateljee, Tiilimäki 20, Helsinki.

Näyttely vie Aallon toimistosta maineeseen ponnistaneiden arkkitehtien töiden äärelle. Tarkastelussa ovat Jaakko Kontio, Kaarlo Leppänen ja Eric Adlercreutz. Arkkitehtien töiden myötä pureudutaan siihen, miten ajankuva ja Aallon opissa vietetyt vuodet vaikuttivat heidän työskentelynsä.

• www.alvaraalto.fi

–31.12.2014

Hulluna Helsinkiin

Helsingin kaupunginmuseo, Sofiankatu 4, Helsinki.

Näyttely lähestyy Helsingin menneisyyttä uudella tavalla: lähtökohtina ovat helsinkiläisten lempipaikat ja kaupunkilaisten tarinat viideltä vuosisadalta. Keskeisenä aiheena ovat Helsingin tärkeät, muistoilla ja tunteilla ladatut paikat.

• www.helsinginkaupunginmuseo.fi

–3.1.2015

Keskuspuisto 100

Laituri, Narinkka 2, Helsinki.

Juhlanäyttely kunnioittaa Keskuspuiston satavuotiasta historiaa sekä Bertel Jungin suunnitelmia julkisen kaupunkipuiston perustamiseksi pääkaupungin asukkaille. Puiston historiaan pääsee kurkistamaan kuvien, videoiden, kuunnelmien ja karttojen muodossa. Historian lisäksi esitellään puiston luontoa, metsänhoitoa ja kaavoitusta. Näyttelyn yhteydessä 8.12. järjestetään luontoilta teemalla liikkuminen luonnossa.

• laituri.hel.fi

ULKOMAAT

–4.12.2014

Sakari Laitinen: Preoccupation III

Alvar Aalto Cultural Centre, Wolfsburg.

Arkkitehti Sakari Laitisen näyttely on esillä Alvar Aalto -keskuksessa.

• www.baukultur-niedersachsen.de

–1.3.2015

Alvar Aalto – Second Nature

Vitra Design Museum, Weil am Rhein, Saksa.

Alvar Aallon elämään ja työhön keskittyvä näyttely esittelee rakennusten pienoismallien ja alkuperäispiirustusten lisäksi huonekaluja, valaisimia sekä lasiesineitä. Mukana on teoksia myös muilta nimekkäiltä taiteilijoilta, kuten Alexander Calderilta ja Jean Arpilta.

• www.design-museum.de/en/information.html

EKO-SAFAn vaalikokous maanantaina 1.12.2014 klo 17

SAFAssa, Runeberginkatu 5.

Vaalikokouksen jälkeen klo 18 ympäristömyrkyjen asiantuntija, akatemiaprofessori **Mirja Salkinoja-Salonen** alustaa aiheesta *Miten rakennus sairastuu?* Ohjelmassa on lisäksi vapaata keskustelua ajankohtaisista aiheista.

Tarjolla viiniä ja pientä syötävää. Tervetuloa!

YAPA-SAFAn vaalikokous tiistaina 9.12.2014 klo 17

Paikkana on Pasilan vanhoilla veturitalleilla oleva Boulderkeskus (Tallikatu 4, 00520 Helsinki).

Sporttiklubissa klo 18 alkaen lajina on tällä kertaa boulderointi.

Tervetuloa!

NÄYTTELYT MUSEOSSA

VUOSIRENKAITA PUUARKKITEHTUURIN UUSI SUKUPOLVI 8.10.2014 – 25.1.2015

Arkkitehtuurimuseon ja Aalto-yliopiston Puustudion yhteisnäyttely kertoo uuden suomalaisen puuarkkitehtuurin tarinan kahden viimeisen vuosikymmenen ajalta juhlistaen samalla Puustudion 20-vuotista taivalta.

Keskiviikko 26.11. kello 18, Arkkitehtuurimuseo

Professor Architect Martin Rajniš:
Experimental Wooden Constructions

Architect Philip Tidwell:
**Introduction and Tour to the Exhibition
Annual Rings 1994–2014**

Luento ja näyttelykierros pidetään englanniksi.
Pääsymaksu 6/3/0€

**Katso ajankohtaiset tapahtumatiedot:
mfa.fi/tapahtumat**

LAPSILLE

Helsinki 2050. Piparikaupunki Arkkitehtuurimuseossa joulukuusta loppiaiseen

Ohjatuissa työpajoissa koristellaan unelmien rakennuksia. Tarjolla glögiä ja pipareita. Materiaalit tarjoaa Dr Oetker. Työpajat lapsille ja aikuisille. Maksuton.
lauantaina 29.11. kello 12–16
lauantaina 13.12. kello 12–16
tiistaina 6.1. kello 12–16

ULKOMAILLA

SUOMI SEVEN EMERGING ARCHITECTS FROM FINLAND 6.9.2014 – 18.1.2015 Deutsches Architekturmuseum (DAM)

Frankfurtin kirjamessujen oheisohjelmassa nähdään myös arkkitehtuuria. Deutsches Architekturmuseum (DAM) toteuttaa yhteistyössä Arkkitehtuurimuseon ja Arkkitehtuurin tiedotuskeskuksen kanssa näyttelyn, joka esittelee uutta suomalaista arkkitehtuuria nuorten arkkitehtitoimistojen töiden kautta.

Luukku-talo. Kuva Monserrat Zamorano Galián

Matkalla arkkitehtuurin valioliigaan

”

OLEMME JÄÄNEET NIIN KAUAKSI JÄLKEEN, ETTÄ VAIKKA TÄSTÄ LÄHTIEN TULISI PELKKIÄ VOITTOJA, TARVITAAN AINAKIN PARI VUOSIKYMMENTÄ ENNEN KUIN VOIMME UNEKSIAKAAN VALIOLIIGAPAIKASTA.

Lähetin tässä jokin aika sitten umpimähkäisesti valitulle ystäväporukalle sähköpostia. Olin edellisellä iltana yksinäisessä hotellihuoneessani Oulussa innostunut tekemään vähän tutkimustyötä. Menneen työpäivän aikana oli tullut puheeksi **Mies van der Rohe** -palkinto ja se, ketkä kaikki sen olivat saaneet. Oli myös muistunut mieleen, että **Jorma Mukala** oli jossakin yhteydessä ihmettelyt suomalaisten huonoa menestystä niissä ympyröissä.

Päätin siis ottaa selvää siitä, kuka yleensä pärjää palkintokisassa, ja laadin 2000-luvun arkkitehtuurin eurooppalaisen rankinglistan. Ilahduttavan moni reagoi viestiini.

Joka toinen vuosi jaettavan palkinnon valintaprosessi toimii siten, että ”lyhyelle listalle” valitaan noin 25 projektia ja finaaliin pääsee 4–5 projektia, joista lopulta valitaan yksi voittaja. Annoin voitosta 3 pistettä, finaali-paikasta 2 pistettä ja lyhyelle listalle pääsemisestä 1 pisteen. Ranking on laadittu kohteiden sijaintimaan eikä arkkitehdin kansallisuuden mukaan. Jälkimmäinen lähtökohta olisi ollut työläämpi ja pistelasku tullut hankalammaksi.

Tässä kunniataulukko:

YLÄLUOKKA / VALIOLIIGA

1. Espanja 70 p.
2. Ranska ja Saksa 36 p.
4. Hollanti 25 p.
5. Englanti 22 p.
6. Portugali 20 p.
7. Belgia ja Itävalta 16 p.

KESKILUOKKA / MESTARUUSSARJA

9. Italia 15 p.
10. Norja 11 p.
11. Tanska 10 p.
12. Irlanti ja Slovenia 6 p.
14. Islanti, Kreikka, Kroatia ja Tšekki 5 p.

ALALUOKKA / 1. DIVISIOONA

18. Puola 3 p.
19. Bulgaria, Latvia, Luxemburg, Ruotsi, Suomi, Unkari ja Viro 2 p.
26. Romania 1 p.

Valitusta laskutavasta kärsivät eniten maat, joiden tähdet ovat suunnitelleet paljon muualle, esimerkiksi Hollanti, Portugali, Tanska ja varsinkin Englanti. Suurin hyötyjä on todennäköisesti Saksa ja jossain määrin myös Espanja, jonka voitto on kuitenkin niin ylivoimainen, ettei sitä uhkaa mikään laskutapa. Tietynlaisen vastavuoroisuuden vuoksi lista ei todennäköisesti millään laskutavalla muuttuisi kovasti.

Tilasto on mielenkiintoinen. Ahkerasti kansainvälisiä alan julkaisuja seuranneille kollegoille ei liene mikään yllätys, että alan "uusista trendimaista" Irlanti ja Slovenia sijoittuvat verrattain hyvin, Belgiasta puhumattakaan. Suomen huono sijoitus on sen sijaan hämmäntävä, vaikka sitä osasikin vähän pelätä. Ystävien reaktiot koskivatkin paljon enemmän Suomen yllättävän huonoa kuin esimerkiksi Belgian yllättävän hyvää sijoitusta. Tämä lienee täysin ymmärrettävää, vaikka harjoituksen alkuperäinen tarkoitus ei ollutkaan arkkitehtuurimme tilan setviminen.

Emme kai me niin huonoja voi olla. Päätin siis käydä läpi myös palkintolautakuntien kokoonpanot. 2000-luvulla niissä on toiminut yhteensä 54 jäsentä, joukossa ei yhtään suomalaista. Tämä ei tietenkään kelpaa selitykseksi mutta kertoo jotain sekin – siis lähinnä meistä itsestämme.

Ketään ei kannata lähteä osoittamaan sormella, olemmehan kaikki samassa veneessä ja varmasti myös yhtä mieltä siitä, että näkyvyyttämme kansainvälisissä ympäristöissä tulisi lisätä. Arkkitehtuurimuseo on viime vuosina tehnyt arvokasta työtä tuomalla ulkomailta Suomeen keskeisiä alan vaikuttajia. Yhä useammat kollegat osallistuvat kansainvälisiin kilpailuihin ja muodostavat lisäksi monikansallisia työryhmiä erilaisia kilpailutilanteita varten. Opettajat matkustelevalle entistä ahkerammin Erasmus- ja muissa vaihtokuvioissa. Tätä kaikkea pitää vain jatkaa yhä aktiivisemmin. Olemme jääneet niin kauaksi jälkeen, että vaikka tästä lähtien tulisi pelkkiä voittoja, tarvitaan ainakin pari vuosikymmentä ennen kuin voimme uneksiakaan valioliigapaikasta.

Huonoja emme kuitenkaan ole. Esimerkiksi kaikki Finlandia-palkintoehdokkaat ansaitsisivat vähintään yhden Mies van der Rohe -palkinnon.

Hennu Kjisik

P.S. Siltä varalta, että joku ehti jo ihmetellä: Sveitsi ei (tapansa mukaan) ole jäsenenä palkinto-organisaatiossa.

Puhuttua

SAFA jakoi Arkkitehtuurin Finlandia -palkinnon 4.11. Musiikkitalolla. Palkinnon saajaksi valikoitui – **Sixten Korkmanin** sanoin "tuskallisen prosessin" seurauksena – Arkkitehtitoimisto Lahdelma & Mahlamäen suunnittelema Puolan juutalaisten historian museo Polin. Media innostui uutisoimaan historian ensimmäisestä Arkkitehtuurin Finlandia -palkinnosta niin printti-, tv- kuin radio-kanavillakin.

Helsingin Sanomat uutisoi 5.11. otsikolla *Tuhatvuotinen repivä tarina*: "Vaikutuksen Polin tekee jo arkkitehtuurillaan. Suomalaisena on hämmäntävää astua rakennukseen, joka materiaaleiltaan, muodoiltaan ja ilmeeltään on jotenkin niin – suomalainen. Museon on suunnitellut arkkitehti **Rainer Mahlamäki**. Museon sisäänkäynti on ikään kuin repeämä rakennuksessa, joka muuten on eheän laatikkomainen. Mahlamäki on itse kertonut, että repeämä symboloi Raamatun kertomusta, jossa Mooses nosti kätensä ja jakoi Punaisenmeren", toimittaja **Heikki Aittokoski** kirjoittaa.

Rakennuslehti uutisoi 4.11. otsikolla *Korkman valitsi Mahlamäen puolalaismuseon arkkitehtuurin Finlandia-palkinnon saajaksi*: "Laatikon muoto ei itsessään ole kovinkaan kiehtova. Ulkoisen lasiverhoilunsa ansiosta rakennus tekee kevyen vaikutuksen, ja harkitut yksityiskohdat lieventävät monotonisuutta. Julkisivu on synkkä ja sulkeutunut, vastakainen seinä avoin ja ilmeikäs", Korkman arvioi. "On suurenmoinen hetki saada ensimmäinen arkkitehtuurin Finlandia-palkinto", arkkitehti Rainer Mahlamäki sanoo."

Aamulehti uutisoi 4.11. *Puolan juutalaisten historian museolle ensimmäinen arkkitehtuurin Finlandia*: "Rakennuksen pääarkkitehti, professori Rainer Mahlamäki kertoo, että lähtökohtana arkkitehtikilpailussa oli alueen vanha historia. 'Kyseessä on harras rakennus. Samanaikaisesti rakennukseen piti saada julkisen rakennuksen tietty avoimuus ja optimistisuus. Se ei saanut olla pelkkä muistomerkki. Kuvaisin, että talossa traaginen menneisyys yhdistyy myönteiseen tulevaisuuteen."

Ylen Aamu-tv:ssä haastateltiin 5.11. Rainer Mahlamäkeä ja Sixten Korkmania: Miksi haluttiin perustaa arkkitehtuurille oma Finlandia-palkinto? "Kyse on palkinnon formaatista: asiantuntijaraati valitsee ensin neljä ehdokasta, joiden joukosta maallikotuomari valitsee voittajan. Siinä on oma hyvä ideansa. Viestitetään siitä, että arkkitehtuuri on niin tärkeä asia, ettei sitä pidä jättää vain arkkitehtiammattikunnan sisäiseksi asiaksi. Arkkitehtuuri koskee meitä kaikkia", Korkman kertoi ohjelmassa.

UUDET TILAT

Oulun arkkitehtiopiskelijoille

Voittanut ehdotus Varrella Virran, näkymä pääsisäänkäynnille.

Oulussa järjestettiin kutsukilpailu yliopiston arkkitehtuurin tiedekunnan tilojen suunnittelusta ja Linnanmaan kampuksen kehittämisestä. Voittajaehdotus Varrella Virran onnistui luomaan koko opinahjolle yhteisen olohuoneen.

Oulun yliopiston arkkitehtuurin tiedekunta siirretään nykyiseltä keskustakampukselta Linnanmaalle vuonna 2016. Kilpailun tarkoituksena oli löytää tiedekunnan käyttöön tuleville tiloille arkkitehtonisesti laadukas ratkaisu, jossa huomioidaan yliopistorakennuksen erityispiirteet ja kohotetaan sen yleisilmettä. Tavoitteena oli suunnitella vetovoimainen, viihtyisä ja inspiroiva opiskelu- ja työympäristö.

Tilojen korjaus- ja muutostyö mahdollistaa luontevasti myös koko kampuksen sisäänkäyntialueen profiilin noston Oulun yliopiston Kampuskehittämissisio 2040:n tavoitteiden mukaisesti. Suunnittelussa tuli pyrkiä ajanmukaiseen, tehokkaaseen ja yhteiskäytön mahdollistavaan joustavaan tilaratkaisuun. Lisäksi suunnitelmien tuli tavoitella energiataloudellisuutta ja tilatehokkuutta.

Kilpailulla haettiin myös yleisiä näkemyksiä modernien yliopistorakennusten korjaamiseen ja ajanmukaistamiseen siten, että huomioidaan rakennuskokonaisuuden arvot.

Uudistettava opiskeluympäristö

Kilpailualueena oli Linnanmaan kampuksen nykyiset konetekniikan osaston ja tiedekirjasto Lunan tilat. Kilpailualueen pohjoisreunalla kulkee vilkkaaksi läpikulkuväyläksi muodostunut käytävä, joka johtaa yliopiston itäpuolelta pääaulaan. Kilpailualue sijoittui pääosin ensimmäiseen kerrokseen kahden lammellin alapuolelle ja niiden väliselle alueelle.

Konetekniikan osaston toisen kerroksen tilat olivat myös osa suunnittelualuetta. Sisätilojen lisäksi kilpailualueeseen kuului myös toisen rakennusvaiheen itäpuolinen laaja etupiha-alue Erkki Koiso-Kanttilan kadulta yliopiston pääsisäänkäynnille.

Kilpailuun kutsuttiin neljä arkkitehtitoimistoa: Arkkitehdit NRT, Arkkitehtitoimisto Hannu Jaakkola, Arkkitehtitoimisto Laatio ja Lassila Hirvilampi Arkkitehdit.

Kaikkien kutsuttujen ehdotukset olivat korkeatasoisia ja valottivat monipuolisesti arkkitehtuurin tiedekunnan tilankäytön mahdollisuuksia. Palkintolautakunta päätti yksimielisesti voittajaksi ehdotuksen Varrella Virran. Muita ehdotuksia ei asetettu paremmuusjärjestykseen.

Voittaneen ehdotuksen tekijät ovat Hannu Jaakkola ja Kai Rajakallio Arkkitehtitoimisto Hannu Jaakkolasta. Avustajina toimivat Helka Saarinen, Matti Rajamaa, Juho Lonkila ja Lauri Pihlajaniemi sekä Eeva Byman (pihasuunnittelu) ja Eero Pekkari (rakennesuunnittelu).

Näkymä agora-tilaan.

SUUNNITELMAN YDIN ON VALOKATTEINEN AGORA-TILA, JONKA YMPÄRILLE MUUT TILAT KIERTYVÄT LUONTEVASTI.

Arkkitehtikoulun luonne hallussa

Voittajaehdotus *Varrella Virran* on taitavasti ja eläytyen laadittu kokonaisuus. Sisääntuloalue on erittäin hyvin järjestelty: sisään-tulojärjestelyt ovatkin kilpailun parhaat. Yliopiston muihin tiloihin johtavaa pääkäytävää on kehitetty taitavasti, ja sen luonne on mielenkiintoinen.

Suunnitelman ydin on valokatteinen agora-tila, jonka ympärille muut tilat kiertyvät luontevasti. Keskeinen tila on hyvin saavutettavissa, ja se palvelee kokonaisuutta hyvin. Agoran lattiataso on upotettu, ja alueen yläpuolella on tyylikäs valokatto. Tämä olohuone on tilana miellyttävä, valoisa ja monikäyttöinen.

Porrasyhteys toiseen kerrokseen on suhteellisen vaatimaton, mutta sijainti on hyvin keskeinen. Ensimmäisen kerroksen opetustilat ovat työympäristöinä miellyttäviä, ja ne ovat muuntojoustavia siirtoseinien ansiosta. Itäisen julkisivun ikkunat voi avata, joten opetustilat ovat valoisa. Myös toisen kerroksen toimistotilat ovat käyttökelpoisia ja muunneltavia. Työ- ja opetustilojen erilliskäyttö on järjestettävissä helposti.

Ehdotus on kokonaisuudessaan huolellisesti tutkittu. Sisääntuloalue on kehitelty taitavasti, se on selkeä ja koko yliopistoa palveleva eteistila. Kilpailun keskeinen tavoite, yhteisen olohuoneen luominen, onnistui hyvin. Ehdotus on erittäin kehityskelpoinen – se sisältää runsaasti arkkitehtikoululle soveltuvia kehitysideoita.

Hannu Tikka ja Esa Paajanen

Palkintolautakunta

Käyttäjän edustajat, arkkitehtuurin tiedekunnan tilatyöryhmä:

Helka-Liisa Hentilä, arkkitehti, dekaani, professori

Matti Sanaksenaho, arkkitehti, professori

Petri Aarnio, arkkitehti, yliopisto-opettaja

Milja Tuomivaara, arkkitehtiylöppilas (opiskelijoiden edustaja)

Muut:

Olli Niemi, tutkija, Suomen Yliopistokiinteistöt Oy

Juha Uotila, johtaja, Suomen Yliopistokiinteistöt Oy

Seppo Wiik, kampusmanageri, Suomen Yliopistokiinteistöt Oy

Arto Haverinen, tilapalvelupäällikkö, Oulun yliopiston tilapalvelut

Timo Haverinen, kiinteistöinsinööri, Oulun yliopiston tilapalvelut

Jari Heikkilä, kaupunginarkkitehti, Oulun rakennusvalvonta

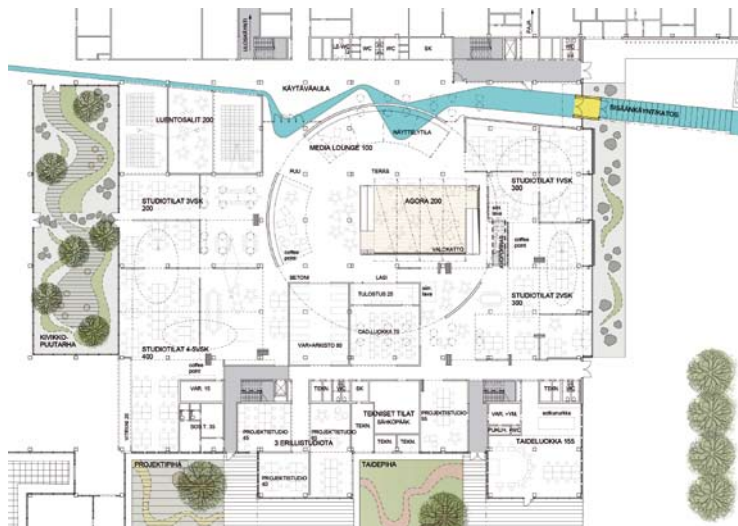
Laila Kuhalampi, hallintopäällikkö, teknillisen tiedekunnan edustaja

Hannu Tikka, arkkitehti, professori TTY (kilpailijoiden valitsema SAFAn edustaja)

Petri Harju, projektijohtaja, Rakennuttajatoimisto Promen Oy

Kilpailun sihteerinä toimi arkkitehti **Esa Paajanen**.

Ensimmäisen kerroksen pohjapiirros.
Tilat kiertyvät agoran ympärille.

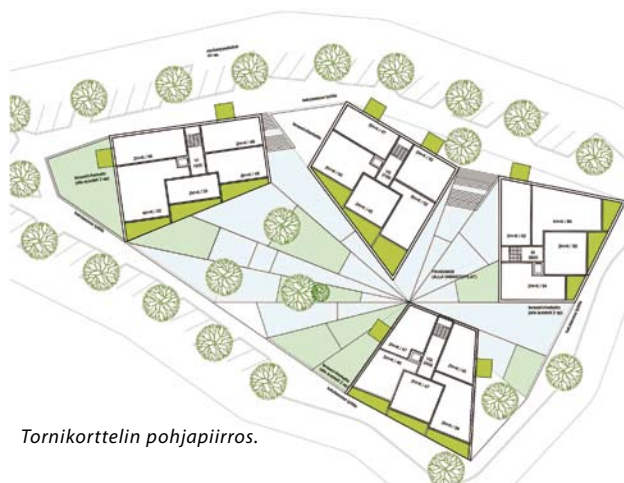

Korttelipihat liittävät asuinalueen ympäröivään viheralueeseen.

Hämeentien päätteeksi nouseva maamerkkirakennus muodostaa portin uudelle alueelle.

Tornikorttelin pohjapiirros.

” EHDOTUKSEN KETJUMAINEN KORTTELI-
RAKENNE JÄSENTÄÄ KATUTILAA JA LUO
JÄNNITTÄVIÄ, VAIHTELEVIA KAUPUNKITILOJA:
KORTTELIPIHAT JA PUISTOTASKUT VUOROT-
TELEVAT, MIKÄ AVAA NÄKYMIÄ JA TUO
YMPÄRISTÖN KORTTELEIDEN VÄLIIN.

kokonaisuus, joka antaa luonnetta koko alueelle. Ehdotetut materiaalit täydentävät alueen omaleimaista kaupunkikuvalista kokonaisuutta.

Asemalta Vanajaveden rantaan muodostuu uusi houkutteleva ja toiminnallisesti rikas yhteys, jonka varrelle sijoittuvat myös ehdotetut uudet liiketilat. Ehdotuksen talotyyppit eli ketju- ja pistetalot mahdollistavat erilaisten asuntotyyppien toteutuksen, ja asunnoista avautuu hienoja näkymiä Hämeenlinnalle, viheralueille ja rantaan. Arkkitehtuuri on tuoretta ja harmonista, ja rakennusten matalampi muurattu parvekevyöhyke luo pienimittakaavaista lähiympäristöä ja asunnoille kerkoksittain vaihtelevaa ilmettä.

Jussi Murole

Palkintolautakunta

Hämeenlinnan kaupungin nimeämät jäsenet:

Timo Kenakkala, palkintolautakunnan puheenjohtaja

Juha Isosuo, apulaiskaupunginjohtaja

Päivi Saloranta, tilaajaohjaja

YIT:n nimeämät jäsenet:

Harri Isoviita, liiketoimintaryhmän johtaja

Sami Viitanen, yksikön johtaja

Kilpailijoiden valitsema tuomari, SAFAn edustaja:

Jussi Murole, arkkitehti SAFA

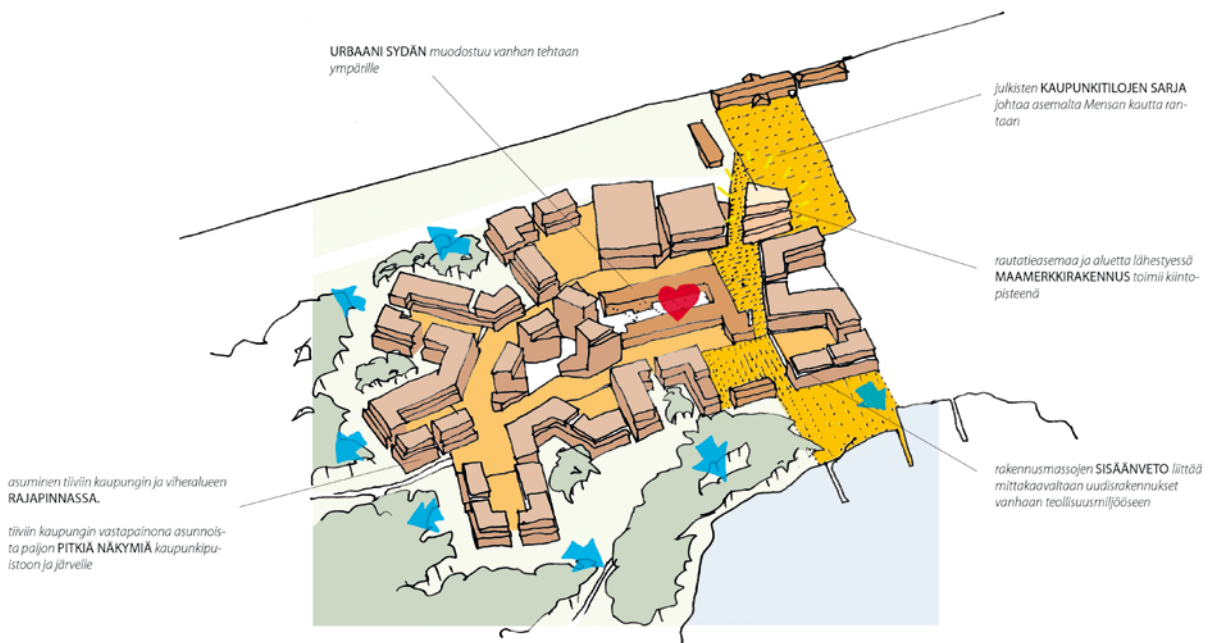
Kilpailun sihteeri:

Jari Jokivuo, Hämeenlinnan kaupunki, arkkitehti SAFA

ASEMALTA VANAJAVEDEN RANTAAN MUODOSTUU UUSI HOUKUTTELEVA JA TOIMINNALLISESTI RIKAS YHTEYS, JONKA VARRELLE SJOITTUVAT MYÖS EHDOTETUT UUDET LIIKETILAT.

Svengaillaan-työn konsepti. Uudet korttelit kiertyvät vanhan Mensan tehtaan ympärille.

KILPAILUT

ALOITUS

SISÄÄNJÄTTÖ

Yleiset kilpailut

• Kouvolan Keskustakorttelit	4.11.2014	5.2.2015
• Kuopion Mölymäen alue	1/2015	4/2015
• Pietarsaaren Siikaluodan alue	1/2015	4/2015

Sisään jätetyt yleiset kilpailut

• Akaan Toijalan keskusta	9.6.2014	1.10.2014
• Lapin keskussairaalan laajennus, 1. vaihe	3.3.2014	9.6.2014
• Guggenheim Helsinki	4.6.2014	10.9.2014

Kutsukilpailut

• Kouvolan Brankkarin alue	20.8.2014	15.10.2014
• Helsingin yliopiston hallintorakennus, Yliopistonkatu 4	16.6.2014	31.10.2014
• Pukinmäen Isopellontien SUTA-kilpailu	12/2014	2/2015
• HUS: Traumakeskus-Syöpäkeskus uudisrakennus	2/2015	6/2015

Julkisiin hankintoihin liittyvät kilpailut

HILMA: www.hankintailmoitukset.fi, SIMAP: simap.europa.eu

Linkkejä kilpailuihin: www.safa.fi/kilpailut

HESA-SAFAn suuri teemailta **arkkitehtuurikilpailuista** torstaina 4.12. ja pikkujoulu

RAVINTOLA POMPIER (entinen VPK:n talo), Albertinkatu 29, Helsinki

Yleiset kilpailut – kutsukilpailut – Guggenheim! Työmäärät – kilpailujen markkinointi – miten muualla? Keskusteltavaa ja ideoitavaa asian tiimoilta riittää.

OHJELMA

18.00 Illan teemasta keskustelemassa mm. **Arja Lukin** / Vantaan tilakeskus, **Mari Koskinen** / SAFAn kilpailusihteeri, **Mikko Reinikainen** / KSV, **Mikko Summanen** / K2S – ja Musta Hevonen!

19.30 Keskustelu jatkuu aperitiivien merkeissä. Guggenheim-kilpailun finalistien työt nähtävillä.

20.00 Buffet aukeaa (pieni maksu).

Bändi ja tanssia

Tarjoiluja varten pyydämme ennakkoilmoittautumisia **24.11.** mennessä osoitteeseen hesasafa@safa.fi tai numeroon 041 516 5658.

XPRESSION
PVC-vapaa design-laatta

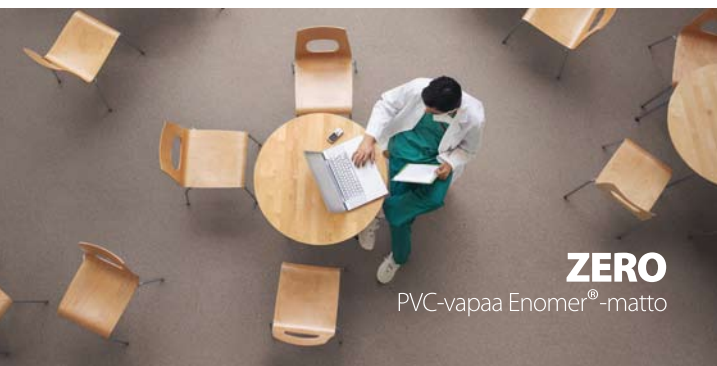
ZERO JA XPRESSION – PVC-VAPAAAT JULKISTEN TILOJEN LATTIAT

VIHREÄ KAIKISSA VÄREISSÄ

- Uusi värimallisto ja monipuoliset kuosivaihtoehdot: yhteensä yli 70 lattiavaihtoehtoa – erilaisten tunnelmien luominen on helppoa
- Ei sisällä PVC:tä, klooria, pehmittimiä, ftalaatteja, raskasmetalleja tai halogeeneja – turvallinen kaikissa tiloissa
- Erittäin alhaiset emissiot – edistää hyvää sisäilman laatua
- Käyttäjä- ja ympäristöystävällinen – sopii erinomaisesti kouluihin, päiväkodeihin ja sairaaloihin

Tutustu uutuusiimme osoitteessa www.upofloor.fi

UPOFLOOR®

ZERO
PVC-vapaa Enomer®-matto

ZERO
PVC-vapaa Enomer®-matto

Juhlaseminaarin esiintyjät lopuksi vastaamassa kysymyksiin.

Arkkitehtiopiskelijat Anna Pietilä ja Marketta Saukkonen sekä arkkitehdin vihreät moniteholasit, joilla näkee tulevaisuuteen.

Oulun arkkitehtikoulutus täytti vuosia

Oulun yliopiston arkkitehtuurin osasto, josta tuli vuoden 2014 alussa arkkitehtuurin tiedekunta, vietti lokakuussa 55-vuotisjuhliaan yhdessä samanikäisen Oulun Arkkitehtikillan kanssa.

Juhlallisuudet aloitti arkkitehtuurin tiedekunnan uusia tiloja koskeneen kutsukilpailun tulosten julkistaminen. Oulun yliopiston hallitus päätti loppuvuonna 2012 osana koko yliopiston rakenteellista kehittämistä siirtää myös arkkitehtuurin tilat keskustasta Linnanmaan kampukselle. Kilpailun tavoitteena oli suunnitella tiedekunnalle vetovoimaiset ja inspiroivat tilat kampuksen vanhimpaan peruskorjattavaan osaan. Kilpailun voitti Arkkitehtitoimisto Hannu Jaakkola, ja työryhmässä oli mukana monta tiedekunnan nykyistä opiskelijaa.

Juhlaseminaarin teemana oli *Seuraavat 55 vuotta – arkkitehtikoulutuksen ja arkkitehdin työn tulevaisuus*. Puhujiksi oli pyydetty kuusi Oulusta valmistunutta, erilaisissa tehtävissä työskentelevää arkkitehtia. Ohjelmaan sisältyi myös kaksi opiskelijoiden esitystä. Esitysten formaatti oli tiivis: 20 diaa, kukin 20 sekuntia.

Arkkitehti **Vesa Humalisto** pohti esityksessään, tarvitaanko kaupunkisuunnittelussa sankariarkkitehteja vai syntykö ”ilon ja nautinnon kaupunki” muilla keinoin. Arkkitehti **Emma Johansson** nosti esiin kuuntelemisen kyvyn yhtenä arkkitehdin tärkeänä ominaisuutena, joka mahdollistaa verkottuneen yrittäjätoiminnan ja kiinnostavia suunnittelutehtäviä. Johtava asiantuntija **Kati Jokelainen** puolestaan kannusti arkkitehteja

ryhtymään projektien ja hankkeiden johtotehtäviin ja korosti kokonaisvaltaisen projektinhallintaosaamisen tärkeyttä.

Arkkitehti **Heikki Lamusuo** painotti, että arkkitehtien tärkein ominaisuus on mielikuvitus sekä kyky nähdä tulevaisuuteen ja ratkaista asioita uudella tavalla. Kaavoituspääällikkö **Eero Löytönen** taas kaipasi laajaa ja monipuolista osaamista sekä kykyä tehdä yhteistyötä muiden alojen asiantuntijoiden kanssa. Hankekehitysjohtaja **Riku Patokoski** totesi, että arkkitehdin koulutus antaa mahdollisuuksia moneen tehtävään: luovuutta voi käyttää myös oman uran suunnitteluun.

Kandidatinvaiheen opiskelijat **Anna Pietilä** ja **Marketta Saukkonen** antoivat esityksessään arkkitehdeille poikkiammatilliset moniteholasit, joilla näkee kauas tulevaisuuteen ja pärjää muuntautuvien materiaalien, uusien teknologioiden ja 3D-tulostamisen maailmassa. Maisterivaiheen opiskelija **Iiro Ristikangas** taas korosti puheessaan arkkitehdin eettistä vastuuta ja kertoi arvostavansa sitä, että on koulutuksensa aikana oppinut ajattelemaan, kyseenalaistamaan ja soveltamaan.

Päivän päätti Oulun Arkkitehtikillan järjestämä täpötäysi iltajuhla, jossa juhlapuheen piti arkkitehti **Anssi Lassila**. Professori **Rainer Mahlamäen** puhe naiselle luonnehti kutkuttavalla tavalla luolamiehen ja keräilijän välistä jännitettä. Juhlien innostunut ja yhteisöllinen tunnelma antoi uskoa siihen, että Oulun laffa jaksaa porskuttaa vähintään seuraavat 55 vuotta!

Helka-Liisa Hentilä

Oulun yliopiston arkkitehtuurin tiedekunnan dekaani

Mirja Castrén

(1930–2014)

Tieto arkkitehti Mirja Castrénin kuolemasta tuli yllätyksenä – vielä runsas kuukausi aikaisemmin hän oli vaikuttanut ikäisekseen hyväkuntoiselta ja reippaalta. Hänet siunattiin syntymäpäivänään 15.11., jolloin hän olisi täyttänyt 84 vuotta.

Castrén pääsi ylioppilaaksi Suomalaisesta Yhteiskoulusta vuonna 1949 ja valmistui Polyteekista vuonna 1956. Hän solmi avioliiton vuonna 1953 arkkitehti Heikki Castrénin kanssa.

Kun Viljo Revell voitti yhdessä Heikki Castrénin, Bengt Lundstenin ja Seppo Valjuksen kanssa Toronton kaupungintalon kansainvälisen arkkitehtuurikilpailun, osa toimistoa siirtyi Torontoon. Sinne myös Castrénit muuttivat. He palasivat Suomeen, kun Heikki Castrén ryhtyi vetämään Revellin Helsingin-toimistoa.

Revellin toimiston työtapaan kuului *teamwork*, joka tarjoitti ratkaisun hakemista erilaisten mielipiteiden ja näkemysten avulla. Mirja Castrén osallistui tiimin jäsenenä monien kohteiden suunnitteluun. Hänelle tärkeitä kohteita olivat muun muassa Espoon kaupungintalo, Oulunkylän kirkko, Konalan kirkko, Partiotalo Lauttasaassa, Pohjolan hiihtomaja Porakka Saariselällä ja toimiston oma hiihtomaja Laanilassa. Castrénit olivat jo 1970-luvulla erityisen kiinnostuneita energiansäästöratkaisuista: he voittivat muun muassa Solari-aurinkotalon suunnittelukilpailun ja suunnittelivat yhdessä Kalle Sassin kanssa aurinkotalo Toivosen Metsälään.

Revellin kuoltua vuonna 1965 Mirja Castrén tuli osakkaaksi Heikki Castrén & Co -toimistoon yhdessä Juhani Jauhiaisen, Marja Nuuttilan ja Kimmo Söderholmin kanssa. Söderholmin jäätyä pois vuonna 1972 toimisto jatkoi nimellä Castrén–

Jauhiaisen–Nuuttila, sittemmin CJN Oy. Heikki Castrénin kuoltua vuonna 1980 Mirja luopui osakkuudesta, mutta hän jatkoi vielä työtä toimistossa eläkkeelle siirtymiseensä asti.

Tavatessamme viimeksi keskustelimme siitä, miten arkkitehdin työ on kokemuksemme mukaan muuttunut. Saimme elää ja tehdä työtä aikana, jolloin arkkitehti tunsivat olevansa todella rakennuttajan luottamushenkilö – jolloin arkkitehdin valinta ei perustunut mielettömään kilpailuttamiseen. Tilaa-tahon ylin johto oli suoraan ja henkilökohtaisesti kiinnostunut projektista ilman lukuisia välimiehiä ja konsultteja. Tilaa-jaksi, että arkkitehdillä oli sekä taloudellisesti että aikataulullisesti riittävät edellytykset vaatimaan suunnittelutyöhön.

Toimisto ja yhteinen työ miehensä kanssa olivat keskeinen sisältö Mirja Castrénin elämässä. Hän osasi luoda ilmapiirin, jossa oli vahva yhteishenki. Työajat olivat joustavia, ja vastapainoksi saatettiin tehdä pitkiä päiviä esimerkiksi kilpailuja tehtäessä. Oli kesäretkiä Castrénien Löparön saaripaikalle, pilkkikilpailuja Juvan toimiston kanssa, hiihtoretkiä Saariselän Koppelon-kämpälle, juhlia toimistossa ja muuta mukavaa. Näihin osallistui koko toimisto, usein perheineen. Vielä lopetettuaan työt Mirja tuli usein toimiston kahvitunneille katsomaan, mitä kuuluu. Monista toimiston työntekijöistä tuli hänelle elinikäisiä ystäviä.

Mirjan kuoleman myötä häviää vähän kerrassaan 1930-luvulla syntyneiden arkkitehtien ikäpolvi ja sen mukana nykyajasta paljonkin poikkeava maailma.

Juhani Jauhiainen

Veli Kangaspuro

(1935–2013)

Arkkitehti Veli Kangaspuro syntyi Raumalla 22.10.1935 ja kuoli Joensuussa 24.9.2013. Arkkitehdiksi hän valmistui TKK:sta vuonna 1963.

Kangaspuro aloitti ammattiuransa teekkariaikana 1950-luvulla yksityistoimistoissa Helsingissä. Hänet valittiin vetämään vuonna 1964 käynnistynyttä, valtakunnallisestikin merkittävää Joensuun ja sen ympäristökuntien yleissuunnitelmaa. Työn valmistuttua hänet valittiin Jyväskylän maalaiskunnan kaavoitus- ja mittausosaston päällikön virkaan, jossa hän toimi vuosina 1967–1971.

Paluu Joensuuhun tapahtui vuonna 1971, jolloin alkoi yli kolmentoista vuoden jakso Joensuun korkeakoulun suunnittelu-toimikunnan ja rakentamisen neuvottelukunnan teknillisenä sihteerinä.

Kangaspuro palasi vanhoille jäljilleen helmikuussa 1985, kun

hänet valittiin Joensuun kaupungin yleiskaava-arkkitehdiksi. Hänen johdollaan saatettiin loppuun vuonna 1980 aloitettu yleiskaavatyö. Yleiskaava käsitti alkuperäisen Joensuun alueen ennen kuntaliitoksia, ja se on ohjannut kaupungin rakentumista sellaiseksi, millaisena sen tänään näemme. Hän jäi yleiskaava-arkkitehdin virasta eläkkeelle lokakuussa 1998.

Kangaspuro harrasti piirtämistä ja maalaamista koko ikänsä, mutta eläkepäivillään hän paneutui taideharrastukseensa määrätietoisemmin. Hän rakensi kauniin pienen ateljeen Kvernalan-kotinsa pihapiiriin ja ehti toteuttaa unelmaansa viidentoista vuoden ajan, ennen kuin sairaus tuli ja vei hänet vuosi sitten syyskuussa 78-vuotiaana.

Hän oli arkkitehtina osaava ja tunnollinen, taiteilijana pohdiskeleva ja itsekriittinen. Luonto oli hänelle suuri inspiraation lähde.

Kangaspuro ei osallistunut töillään näyttelyihin. Joensuulaiset kollegat ja taiteilijat pitävät kuitenkin hänen tuotantaan niin merkittävänä, että muistonäyttely on pidettävä, kun työt ovat vielä koossa. Näyttelyn järjestää Pohjois-Karjalan arkkitehdit POKA-SAFA Kangaspuron perheen, SAFAn ja ammattitovereiden taloudellisella tuella.

Alpo Ikonen

Arkkitehti Veli Kangaspuron muistonäyttely Joensuussa
Taidekeskus Ahjossa 8.–28.11.2014.

Kun työ sujuu jouhevasti ja ajallaan, ei tarvitse nousta kukonlaulun aikaan kuroma aikatauluja kiinni. HP Z-sarja Intel® suorittimilla on ammattilaisen laitevalinta. Ammattilaisille – Intel Inside®.

Alkaen 2.300€ Sis. ALV

© Hewlett-Packard Development Company, L.P. HP ei ole vastuussa mahdollisista toimituksellisista virheistä. ¹ Moniydintekniikka parantaa tiettyjen ohjelmistotuotteiden suorituskykyä. Kaikki asiakkaat tai ohjelmistot eivät välttämättä hyödy tekniikasta. Edellytyksenä 64-bittinen järjestelmä. Suorituskyky vaihtelee laitekoonpanon ja ohjelmistomäärittysten mukaan. Intelin numerointi ei ilmaise suorituskykyä. Ultrabook, Celeron, Celeron Inside, Core Inside, Intel Logo, Intel Atom, Intel Atom Inside, Intel Core, Intel Inside, Intel Inside Logo, Intel vPro, Intel Atom Inside, Pentium, Pentium Inside, vPro Inside, Xeon, Xeon Phi, ja Xeon Inside ovat Intel Corporationin tavaramerkkejä Yhdysvalloissa ja/tai muissa maissa. Kaikki muut tavaramerkit ovat omistajiensa omaisuutta.

Keisariarkkitehdeista osallistavaan suunnitteluun

Pohjois-Suomen arkkitehdit SAFA 50 vuotta 2015

P O H J O I S

S U O M E N

S A F A

***Löytyykö sinulta
aineistoa historiikkiin?***

Ota yhteyttä

asiamies.oulu@safa.fi

Britta Passoja puh 0400 650 568

Asemakyläntie 116, 90840

© RAIMO JÄRVEN | OULUN KOUULUAISET | 1982

HESA-SAFAn vaalikokous

Keskiviikkona 3.12.2014 klo 17 Amer Sportsin uudessa pääkonttorissa, osoitteessa Aleksis Kiven katu 17 A.

OHJELMA

- 17.00 Arkkitehti **Jari Inkinen** esittelee VR:n Pasilan konepajan muodonmuutoksen toimistotiloiksi. Talokierros.
- 18.00 Vaalikokous, sääntömääräiset asiat.

Ilmoittautumiset talokierrokselle keskiviikkoon 26.11. mennessä osoitteeseen hesasafa@safa.fi tai numeroon 041 516 5658. Varsinaiseen vuosikokoukseen ei tarvitse ilmoittautua.

Tervetuloa osallistumaan ja vaikuttamaan!

*Helsingin ja Uudenmaan arkkitehdit
Helsingfors och Nylands arkitekter SAFA*

Mainetta ja näkyvyyttä

Suomi putosi huippusuorittajiksi nimettyjen kuuden parhaan maan ulkopuolelle Reputation Instituten vuosittaisessa maiden mainetta mittaavassa CountryReputation-tutkimuksessa. Suomi on sijalla kahdeksan ja viimeinen Pohjoismaa.

Suomi voisi olla maailman paras

Arkkitehtien rooli on ratkaisevassa asemassa, kun halutaan, että suomalainen rakennettu ympäristö on kansainvälisesti vetovoimaista ja houkuttelevaa. Yhtä tärkeä on rakentajien rooli. Suomeen pitää haluta rakentaa näyttäviä rakennuksia.

Arkkitehtien roolia kuvaa hyvin **Bjarke Ingelsin** lausahdus: ”Arkkitehdeilla ei välttämättä ole poliittista tai taloudellista valtaa, mutta meillä on ideoiden valta.” Tätä valtaa on siitakin huolimatta, että sosiaalinen media on muuttanut arkkitehtuurin asemaa: markkinoinnin ja julkisuudenhallinnan keinoilla melkein kuka tahansa voi nykyään saada näkemyksilleen laajaakin huomiota.

Mainostajien keinot eivät kuitenkaan ole onnistuneet syrjäyttämään arkkitehtien asemaa ideoiden keksijöinä ja esittäjinä. Arkkitehdit voivat osoittaa tarpeellisuutensa vain esittämällä entistä parempia ideoita.

Hyvä maine ei synny ilman tekijöitä

Suomalaisella arkkitehtuurilla on mahdollisuus tulla maailman parhaana pidetyksi. Suomella on historiallisesti hyvä maine arkkitehtuuri- ja designmaana, ja Suomessa arkkitehtuurilla on oma virallinen tiedotuskanava, Arkkitehtuurin tiedotuskeskus. Meidän ei siis tarvitse keksiä suomalaista arkkitehtuuria uudelleen eikä kehittää uutta välinettä, jolla arkkitehtuurin näkyvyydestä ja yhteiskunnallisesta vaikuttamisesta huolehdittaisiin.

Maine ei kuitenkaan säily eikä menestystarinoita ole kerrottavaksi, ellei synny uusia urotekoja. Kansainvälisiä arkkitehtuurikilpailuja on paljon, mutta suomalaiset osallistuvat niihin varsin satunnaisesti. Osallistumista kannattaisi jollain tavalla tukea, jolloin suomalaisten arkkitehtien keskinäisestä kilpailusta huolimatta – tai oikeastaan sen kovuuden ansiosta – suomalainen arkkitehtuuri voisi kehittyä maailman halutuimmaksi tuotteeksi.

Nyt on oikea hetki

Rakennusteollisuus RT:n uusimman (lokakuu 2014) suhdannekatsauksen mukaan rakentaminen jatkaa vähenemistään. Melkein hyytäviä muistoja palautuu mieleen katsauksen

”

AIVAN HYVIN VOISIMME OTTAA TAVOITTEEKSI SEN, ETTÄ KOLMEN VUODEN KULUTTUA, SUOMEN ITSENÄISYYDEN SATAVUOTISJUHLA-VUONNA 2017, SUOMALAINEN ARKKITEHTUURI OLISI KANSAIN-VÄLISESTI ARVOSTETUIN ARKKITEHTUURIBRÄNDI.

toteamuksesta, että viimeksi näin hiljaista oli 1990-luvun lamassa. Vaikka edellisen laman aikana syntyivät internet ja verkkokauppa sekä tietomallintaminen, arkkitehtien liiketoimintamalleihin lamalla oli vain vähän vaikutusta. Odotettiin hiljaa autioiden toimistojen tyhjen työpöytien äärellä, että puhelin soisi.

Nyt voisi olla oikea hetki toimia ennakkoon ja ohjata systemaattisen ammattitaitoisesti suomalaisia arkkitehteja ja arkkitehtitoimistoja osallistumaan enemmän kansainvälisiin arkkitehtuurikilpailuihin – rohkeasti ja kansainvälinen liiketoiminta mielessä. Kansainvälisessä arkkitehtuurissa on paljonkin tilaa uusille näkemyksille.

Rima korkealle

Tässä työssä on turha asettaa rimaa liian matalalle. Aivan hyvin voimme ottaa tavoitteeksi sen, että kolmen vuoden kuluttua, Suomen itsenäisyyden satavuotisjuhlavuonna 2017, suomalainen arkkitehtuuri olisi kansainvälisesti arvostetuin arkkitehtuuribrändi. Samaan vuoteen mennessä suomalaiset arkkitehdit voittaisivat eniten arkkitehtuurikilpailuja kansakunnan kokoon suhteutettuna ja Suomessa rakennettaisiin maailman kiinnostavinta ja menestyneintä arkkitehtuuria.

Vesa Juola

Perhevapaalta äitiysvapaalle – uusi määräys palkanmaksusta

Työntekijällä on oikeus äitiysvapaan aikaan palkkaan, vaikka tämä jäisikin uudelle äitiysvapaalle suoraan perhevapaalta. Uusi määräys vaikuttaa myös arkkitehtisuunnittelualan ylempien toimihenkilöiden työehtosopimukseen.

Työtuomioistuin katsoi ratkaisuisaan 115–116/2014, että sellaiset työehtosopimusmääräykset, joilla rajoitetaan työntekijän oikeutta palkkaan hänen jäädessään uudelle äitiysvapaalle palkattomalta vanhempainvapaalta, ovat mitättömiä. Tuomioistuimen ratkaisut perustuvat Euroopan unionin antamaan ennakkoratkaisuun, jonka mukaan kyseiset työehtosopimusmääräykset ovat vanhempainlomadirektiivin vastaisia.

Arkkitehtisuunnittelualan ylempien toimihenkilöiden työehtosopimuksessa on määräys, jonka mukaan äitiysvapaan ajalta ei suoriteta palkkaa silloin, kun se alkaa ilmoitetun hoitovapaan aikana. Tämä sinänsä pitää jatkossakin paikkansa, koska hoitovapaan keskeytyksestä ja uuden äitiysvapaan alkamisesta on ilmoitettava määräaikoja noudattaen.

Sen sijaan uusi oikeuskäytäntö tarkoittaa sitä, että työntekijän ei tarvitse käydä töissä kahden lapsen syntymästä aiheutuvien perhevapaiden välissä ollakseen oikeutettu työehtosopimuksen tarkoittamaan äitiysvapaan palkkaan. Jatkossakin äitiysvapaan palkanmaksu edellyttää, että työntekijän työsuhte on kestänyt yhtäjaksoisesti vähintään kuusi kuukautta ennen lapsen syntymää.

Lisätietoja:

*lakimies Hanne Salonen
Palvelualojen työnantajat PALTA ry
hanne.salonen@palta.fi
puh. 020 595 5021*

Maisema 3.0 -seminaarin innostavaa antia

Kolmatta kertaa järjestetty Maisema-arkkitehtipäivä – Maisema 3.0 – kokosi lokakuussa Lasipalatsiin maisema-arkkitehteja, opiskelijoita ja muita alasta kiinnostuneita. Osallistujia oli jälleen yli 200. Seminaari käsitteli tulevaisuutta, muuttuvia olosuhteita, tulevaisuusskenaarioita sekä ammattikunnan roolia haasteiden ratkojana.

Päivän avasi maisema-arkkitehtiiliiton puheenjohtaja **Arto Kaituri**. Aamupäivän osuudessa kuultiin, millaisessa muutoksessa elämme. Arkkitehti, tiedetoimittaja **Aaro Söderlund** maalasi geologisen ajan kuvaa ilmastonmuutoksesta – tai -muutoksista, muuttumattomuudesta – sekä merenpinnan tason ja ilman hiilidioksidipitoisuuden rajuistakin vaihteluista. Hiukan lohduton tieteellinen katsaus sai ajattelemaan arkisen suunnittelun aikajännettä uudella tavalla.

Söderlundin esityksen teemaa jatkoi norjalainen arkkitehti **Gisle Løkken**, jonka 70°N arkkitehtur -toimisto suunnittelee arkkitehtuurin, maiseman ja taiteen välimaastossa liikkuvia projekteja arktisilla alueilla (ks. Løkkenin haastattelu, *au* 9/2014). Løkken esitteli otsikolla *Contested Northern Landscapes* osallis-

tujille valtavan määrän kuvastoa ja suunnitteluteemoja ja maalasi runollista ja hieman synkkää kuvaa pohjoisten alueiden haavoittuvuudesta. 70°N-toimiston *There is a crack in everything – That's how the light gets in* -otsikolla tehty kutsukilpailuehdotus esitti strategian Kiirunan sata vuotta vanhan kaivoskaupungin siirtämisestä ja juurruttamisesta uuteen paikkaan.

Realiteetit käytännössä

Iltapäivän ensimmäinen osuus, *Realiteetit käytännössä*, valotti ekologisen kaupunki- ja maisemasuunnittelun haasteita eri puolilta. Ympäristöasiantuntija **Heli Jutilan** katsaus tulevaisuuden haasteista kaupunkivihreälle erityisesti tiivistyvässä kaupunkirakenteessa oli hyvä ja tiivis tietopaketti, joskaan alan ammattilaiselle esitys ei sinänsä tarjonnut uutta tietoa. Berliinissä työskentelevän **Saara Vilhusen** runollinen esitys kolmen venäläisen kaivoskaupungin kunnostussuunnitelmista linkittyi mielenkiintoisesti aamupäivän geologiaa ja kaivosalueita käsitteisiin osuuksiin.

KUVAT: VIRVA KAJAMAA

Iltapäivän ensimmäisen osuuden päätteeksi kuultiin brittiläisen LDA Design Consulting -toimiston osakkaan, maisema-arkkitehti **Neil Mattinsonin** kiehtova esitys Lontooseen vuoden 2012 olympialaisia varten rakennetun puiston suunnittelusta ja kestäväen kehityksen strategiasta, jättitapahtuman aikaisista haasteista sekä puiston suunnittelusta muutoksesta tulevaisuutta varten. Puiston maisemallinen ilme niittyineen ja sorapintaisine käytävineen vaikutti jopa vaatimattomalta: ero esimerkiksi Pekingin tai Sotšin olympialaisten yliviritettyihin rakennelmiin on huikea. Silti puiston taustalla on valtava määrä työtä ja tähtitieteellinen budjetti muun muassa pilaantuneiden maiden (1,5 miljoonaa kuutiota!) puhdistamisen ja jatkokäytön sekä vesistöjen kunnostamisen hyväksi.

Insinöörihankkeesta maisemakokonaisuudeksi

Iltapäivän toisessa osuudessa kuultiin haasteiden kohtaamisesta kaksi hyvin erityyppistä esitystä. Stuttgartin yliopiston professori **Antje Stokmanin** esitys *Designing Infrastructure Systems as Landscape* käsitteli kolmea toteutettua projektia, joissa Stokmanin ja hänen opiskelijoidensa tiimi oli pelottomasti mennyt mukaan isoihin infrahankkeisiin ja ehdottanut niihin vahvoja ekologisia ja maisemallisia teemoja. Esimerkiksi Elbe-joen rantavyöhykkeen uudelleenmuotoilu tulvasuojelun näkökulmasta oli tiimin käsissä muuttunut insinööri teknisestä hankkeesta toiminnalliseksi maisemakokonaisuudeksi. Esitys oli rohkaiseva – muutos on mahdollinen, mutta tila pitää uskaltaa ottaa itse.

Ajatuspaja Demos Helsingin **Roope Mokka** piti hauskan ja oivaltavan esityksen *Smart Retro* -ajattelusta kaupunkisuunnittelussa. Mokka muistutti, miten valtava määrä rahaa rakennuskannassamme on kiinni ja miten olemassa oleva rakennuskanta on sekä haaste energiaremontteineen että samalla mahdollisuus tehdä jotakin uutta. Esimerkkinä nähtiin muun muassa tukholmalainen 1950-luvun lähiö, jossa kivijalkatiloja oli aktivoitu uudenaikaisilla palveluilla ja liiketoiminnalla.

Väliaikaisuus pysyväksi?

Seminaaripäivä huipentui paneelikeskusteluun Töölönlahden suunnittelusta ja tulevaisuudesta. Paneelissa olivat keskustelijoina pitkän linjan kaupunkisuunnittelija **Mikael Sundman**, kasviekologi **Sirkku Manninen**, arkkitehti **Eero Lundén**, maisema-arkkitehti **Yrjö Ala-Heikkilä** sekä kaupunginvaltuutettu **Otso Kivekäs**. Paneelin alusti Töölönlahden historiakatsauksella maisema-arkkitehtuurin opiskelija **Aapo Pihkala**, ja keskustelua veti maisema-arkkitehti **Elisa Lähde**.

Sirkku Manninen korosti paneelissa lähiluonnon merkitystä psyykkiselle ja fyysiselle terveydelle, biodiversiteettiä ja ekosysteemipalvelunäkökulmaa. Micke Sundman muistutti värikkäällä tyyliään alueen eri historioista: **Eliel Saarisen** esit-

Yrjö Ala-Heikkilä (vas.), Otso Kivekäs ja Eero Lundén pohtivat paneelikeskustelussa Töölönlahden tulevaisuutta.

tämä lahden täyttäminen ja kaupunkikeskustan jatkaminen, **Alvar Aallon** äärimmäisen monumentaalisuus, 1990-luvulla käydyn maisema-arkkitehtuurikilpailun voittajan romanttiset pienipiirteiset puutarhat.

Eero Lundén pohti erityisesti alueen eteläosaan monipuolisempia toimintoja sekä tapoja yhdistää luonto ja rakennettu puisto. Otso Kivekäs puhui muun muassa alueen monipuolisesta aktivoinnista, pop-up-tapahtumista ja asukkaiden toiveista sekä muistutti väliaikaisen puiston olevan ainoa suunnitelma, josta on olemassa kaupungin päätös. Suunnittelijana pitkään hankkeessa mukana ollut Yrjö Ala-Heikkilä totesi, että Töölönlahti on kaikkien mahdollisten toiveiden ja tavoitteiden temmelyskenttä.

Paneelikeskustelu hypähteli vilkkaasti suunnasta toiseen, mutta lopulta tuntui löytyvän useampi ymmärtäjä sille, että puisto voi olla monta hyvin eriluonteista asiaa samaan aikaan. Väliaikaisuus jäänee kuitenkin melko pysyväksi olotilaksi, sillä kaupunki ei lupaa merkittäviä rahasummia puiston rakentamiseen. Tästä herääkin kysymys: miksi kaikille avoin keskustapuisto ei saa maksaa yhtä paljon kuin vaikkapa kirjasto, silta tai tärkeä kiertoliittymä?

Elina Kataja

Seminaarissa julkistettiin myös MARKin uudet kunniajäsenet: FT, dosentti **Eeva Ruoff** huomionosoituksena ansioista suomalaisen puutarhataiteen tutkimuksessa ja opetuksessa sekä maisema-arkkitehti **Jukka Jormola** kiitoksena urauurtavasta työstä luonnonmukaisen vesirakentamisen maisemallisten kysymysten edistämiseksi ja pitkäaikaisesta aktiivisuudesta alan yhdistys- ja järjestötoiminnassa.

Budjettihinnat ja kustannusarviot

www.fmc.laskentapalvelut.fi

KUSTANNUSHALLINNAN ASiantuntijapalvelut

- Rakennushankkeiden budjettiarviot
- Vertailulaskelmat
- Tarkat kustannusarviot
- Laserkeilaus ja inventointimallinnus
- Rakennusriitojen selvitykset
- Elinkaarikustannukset

FMC Laskentapalvelut
FMC GROUP

KUIN OSA OMAA TIIMIÄSI

Pyörille oma säilytysteline

Helppokäyttöinen **ovella**® PyöräNoja PN-10

Koukku pitää pyörän pystyssä jo lukitusvaiheeseen asti. Joustavaa toimintatilaa jää riittävästi kun pyörät eivät ole kallellaan telineessä.

Rakennusten suojaus

HANSAMEX OY

- törmäyssuojat, käsijohteet
- biostaattiset kestopinnoitteet
- räjähdys- ja savunpoistoluukut

Kuormatie 14 • 03100 Nummela
p. 09-5655 010
e-mail. info@hansamex.fi

Mosaikkibetonituotteet

HB-MOSAIKKI
HB-MOSTONE MOSAIKKIBETONILAATTA

**Kotimaisuutta
joka askeleella!**

Opastekilpiä

JULKISIVUTEKSTIT

Opasteita jo
vuodesta
1951

Teollisuustie 10-14
01800 Klaukkala
puh. 09-2766 010
myynti@versaali.fi
www.versaali.fi

ark.fi

Lue myös näköislehti.

ONKO SINULLA VAHVA TAHTO MENESTYÄ? (MEILLÄ ON AVAIMET ONNISTUMISEEN)

RAMBOLL

TUOTAMME INFRASTRUKTUURIN, YMPÄRISTÖN JA RAKENNUSTEN SUUNNITTELUUN, RAKENTAMISEEN JA YLLÄPITOON SEKÄ JOHDON KONSULTOINTIIN LIITTYVIÄ ASiantuntijapalveluita.

MAANKÄYTÖN SUUNNITTELUN RYHMÄPÄÄLLIKKÖ

Haemme maankäytön suunnittelun ryhmäpäällikköä Ouluun. Tehtävssäsi toimit nykyisen Maankäytön suunnittelu -ryhmän vetäjänä, kehität ryhmän toimintaa sekä vastaat asiakastoiminnasta ja myynnistä. Odotamme sinulta arkkitehdin koulutusta, kaavanlaatijan pätevyyttä sekä monipuolista työ- ja esimieskokemusta alalta. Kokemus isojen kaupunkien asema- ja yleiskaavasunnittelusta katsotaan eduksesi.

MAANKÄYTÖN SUUNNITTELIJOITA

Haemme maankäytön suunnittelijoita Oulun, Lappeenrannan, Kuopion sekä Joensuun toimipisteisiin. Tehtäväsi pitää sisällään asema- ja yleiskaavoitushankkeita sekä maankäytön suunnittelun selvityksiä. Odotamme sinulta soveltuvaa koulutusta ja alan työkokemusta. Tehtävässä menestyminen edellyttää hyviä tietoteknisiä valmiuksia. Kaavanlaatijan pätevyys katsotaan eduksi.

Tarjoamme sinulle mielenkiintoisia tehtäviä Suomen suurimmassa suunnittelun ja konsultoinnin asiantuntijayrityksessä, haastavia, vaihtelevia ja mielenkiintoisia projekteja, nykyaikaiset työmenetelmät, erinomaiset koulutusmahdollisuudet, viihtyisän työympäristön, asiantuntevat kollegat sekä kilpailukykyisen palkan ja työsuhte-edut.

Täytä hakulomake nettisivuillamme www.ramboll.fi/tyopaikat viimeistään keskiviikkona 3.12.2014.

Lisätietoja tehtävistä antavat sektorijohtaja Markku Salo, puh. 0400 711 261 ja johtaja Pasi Rajala, puh. 0400 838 641.

Olemme perinteikäs teollisuusarkkitehtuuriin keskittynyt toimisto.

Haemme arkkitehtia ja arkkitehtiopipilasta.

Pyydämme lähettämään hakemuksen, CV:n ja portfolion osoitteeseen: info@virkkunenco.fi

VIRKKUNEN & CO
ARKKITEHTITOIMISTO · ARCHITECTS

📍 Tallberginkatu 9, 00180 Helsinki, Finland 🌐 www.virkkunenco.fi
☎ Tel: +358 (0)9 5860 770 📠 Fax: +358 (0)9 5860 7766

Tiedätkö SAFAlle sopivan toimitilan?

SAFA etsii ostettavaksi toimitilaa Helsingistä hyvien liikenneyhteyksien varrelta.

Etsittävän toimitilan pinta-ala on 450–600 m². Tila voi sijaita katutasossa. Tila voi myös jakautua kahteen kerrokseen, mikäli sujuva sisäyhteys kerrosten välille on rakennettavissa. Täysin remontoitava teollisuustila tulee myös kyseeseen.

Kauppaan johtavasta vinkistä löytöpalkkio!

Vinkkejä ottaa vastaan

SAFAn pääsihteeri Paula Huotelin,
paula.huotelin@safa.fi, 040 556 2827.

Arkkitehtiryhmä Reino Koivula Oy on sairaalasunnitteluun erikoistunut toimisto. Työmme vaihtelevat peruskorjauksista uudisrakennuksiin. Nyt haemme joukkoomme osaavaa

PROJEKTIARKKITEHTIA.

Työskentelemme AutoCad Architecture ja Archicad -ohjelmistoilla. Vankka osaaminen julkisten rakennusten suunnittelussa ja tietomallityöskentelyssä on eduksi.

Vapamuotoiset hakemukset 8.12.2014 mennessä osoitteeseen: mikko.sinervo@ark-koivula.fi

www.ark-koivula.fi | Taivalmäki 11, 02200 Espoo

S A R C

Arkkitehtitoimisto

Suunnittelee kaupunkikuvallisesti ja teknisesti vaativia uudisrakennus- ja peruskorjaushankkeita.

Haemme joukkueeseemme

Arkkitehteja

Työkalumme ovat Revit ja AutoCAD.

Yhteydenotot
huopaniemi@sarc.fi
narjus@sarc.fi

Tervetuloa joukkoomme

HANKEPÄÄLLIKKÖ

talohankkeiden rakennuttajatehtäviin

Työavain 4-77-14

Haemme kahta hankepäällikköä vakinaiseen työsuhteeseen vastaamaan itsenäisesti ja kokonaisvaltaisesti erikseen nimettyjen talonrakennushankkeiden suunnittelun rakennuttamisesta. Toimenkuvaan voi kuulua lisäksi tehtävät rakentamisen valmistelusta takuuajan päättymiseen. Toisen hankepäällikön toimenkuvassa korostuvat vuosikorjaushankkeiden suunnitteluttaminen.

Tehtäväkenttäsi on monipuolinen sisältäen erikokoisia uudisrakennus-, peruskorjaus- ja laajennushankkeita.

Toteutamme hankkeemme suoraan omaan omistukseen, yhtiömuotoisina tai vuokrahankkeina. Käytämme hyväksemme monipuolisia hankinta- ja urakka-muotoja.

Tarjoamme mielenkiintoisen ja merkittävän rakennusalan näköalapaikan isossa ja kehittyvässä kaupungissa sekä vakaan ja turvallisen työnantajan edut.

Hakuaika päättyy 8.12.2014 klo 15.45.

Katso tarkemmat hakutiedot

espoonrekry.fi

Myydään tarjousten perusteella "hyvään kotiin"

ARKKITEHTI-lehden sidotut vuosikerrat 1923–2005

(n. 2,5 hyllymetriä)

Tarjoukset osoitteeseen mattijseppanen@gmail.com

TILITOIMISTO A-PALVELU OY

Korkeavuorenkatu 43 D, 00130 HELSINKI

puh. (09) 680 1368

tilitoimisto@apalvelu.fi

Tervetuloa joukkoomme

SUUNNITTELUPÄÄLLIKÖ ASEMAKAAVAYKSIKKÖÖN

Työavain 4-75-14

Kaupunkisuunnittelukeskuksen asemakaavayksikön suunnittelupäällikkö hoitaa yhdessä asemakaavapäällikön kanssa asemakaavayksikön johtamiseen ja toiminnan kehittämiseen liittyviä esimiestehtäviä, vetää suunnitteluprojekteja, edustaa yksikköä erilaisissa yhteistyöryhmissä sekä toimii asemakaavapäällikön sijaisena.

SUUNNITTELUPÄÄLLIKÖ YLEISKAAVAYKSIKKÖÖN

Työavain 4-76-14

Kaupunkisuunnittelukeskuksen yleiskaavayksikön suunnittelupäällikön tehtäviin kuuluu mm. osayleiskaavojen sekä muiden kaupunkitasoisten suunnitelmien ja vaikutustenarvioinnin valmistelun ohjausta ja koordinointia sekä kaavaprosessien ja vuorovaikutustapojen kehittämistä yhteistyössä yleiskaavatiimin kanssa. Suunnittelupäällikkö toimii aktiivisena työyhteisön jäsenenä ja tiiviissä yhteistyössä yleiskaavapäällikön kanssa, sijaistaa yleiskaavapäällikköä ja toimii myös hallinnollisena esimiehenä.

Hakuaika päättyy 3.12.2014 klo 15.45.

Katso tarkemmat hakutiedot

espoonrekry.fi

Lisää työpaikkoja SAFAn verkkosivuilla **www.safa.fi**

SUIHKUTILAKALUSTEET

HIETAKARI

UUDISTETTU VETRO -SARJA

Kuvassa Vetro 511+514.
Tilanjakaja puoliovella,
lasi 8 mm karkaistu turvalasi.
Vakiokorkeus on 2000 mm.
Vetro -tilanjakajat valmistetaan
mittatilaustyönä.

SYDÄNPUU
ikkunat & ovet

SYDÄNPUU – kotimaisia puuikkunoita ja -ovia

SYDÄNPUU ikkunat ja ovet sopivat täydellisesti yksilöllisiin kohteisiin ja arvorakennuksiin, joissa halutaan kunnioittaa rakennusaikakauden alkuperäistä tyyliä ja tunnelmaa viimeistä yksityiskohtaa myöten. Aidot puuikkunat ja -ovet suunnitellaan aina kohteen teknisten sekä visuaalisten tarpeiden mukaan, ja ne täyttävät

nykyaikaiset rakennusvaatimukset. Tutustu monipuoliseen valikoimaamme ja referenssikohteisiimme osoitteessa www.sydanpuu.com.

ARKKITEHTUURIN KUNNIOITTAMINEN
NÄKY LAADUSSA JA YKSITYISKOHDISSA.

SYDÄNPUU IKKUNAT JA OVET

Yrittäjätie 8, 19650 JOUTSA
Puh. 0201 8768 80, fax 0201 8768 81
www.sydanpuu.com

profin[®]

MEMBER OF PROFIN